

Abstract

This project examines, whether a *mayor bonus* can be found in local media during the Danish local elections 2017 in municipalities held by so-called town kings. The term mayor bonus is related to theory concerning balance in media coverage of elections including both visibility and tone and it represents our own interpretation of the term incumbency bonus. To establish whether a mayor bonus can be identified, theory about the representative competitive democracy and the deliberative democracy is included. The methodology is based on a content analysis of all local newspapers freely distributed during the last three weeks before the local elections in the municipalities Gentofte, Rødovre, Solrød, Herning, Billund, Vejen, Lemvig og Jammerbugt. The results show a moderate mayor bonus in relation to both visibility and tone. In addition, the quality is poor. This leads to a discussion of the democratic role of local journalism in relation to representation and its role in local societies as an important marker of identity.

Roskilde Universitet

Bykonger i de lokale medier - et studie af Kommunalvalget 2017

Journalistik, efterårssemester

13.01. 2018

57874 Emma Busk Johansen

57857 Mathilde Bugge Jepsen

57261 Vibeke Vestergaard Jessen

Vejleder: Mark Blach-Ørsten

Antal anslag: 72.526

Til minde om Kamma

Indholdsfortegnelse

1. Problemfelt og indledning.....	1
1.1 Problemfelt.....	1
1.2 Problemformulering	2
1.3 Arbejdsspørgsmål	2
1.4 Indledning	2
2. Teori.....	4
2.1 Mediernes demokratiske rolle	4
2.2 Lokale medier.....	6
2.2.1 Lokale mediers rolle i demokratiet	6
2.2.2 Kvalitet i lokaljournalistik	7
2.2.3 Lokale medier i valgkampe.....	8
2.3 Balance i valgkampe.....	9
2.3.1 Borgmesterbonus	10
2.3.2 De danske bykonger	10
2.4 Opsamling	11
3. Metode	12
3.1 Bykonger 2.0.....	12
3.2 Caseudvælgelse.....	13
3.3 Præsentation af empiri.....	14
3.4 Kvantitativ indholdsanalyse.....	15
3.5 Validitet og reliabilitet.....	16
4. Analyse.....	17
4.1 Borgmesterbonus.....	17
4.1.1 Synlighedsbalance	17
4.1.2 Toningsbalance	21
4.1.3 Annoncer og læserbreve.....	26
4.1.4 Delkonklusion	29
4.2 Kvalitet	29
4.2.1 Delkonklusion	30
4.3 Kvalitetskriterier i vores artikler	31
4.3.1 Delkonklusion	31
5. Artikler	32
5.1 Læsevejledning	32
5.2 Artikel 1	33

5.3 Artikel 2	36
5.4 Artikel 3	39
6. Diskussion	42
6.1 Balance og borgmesterbonus	42
6.2 Kvalitet	44
6.3 Resultaternes generaliserbarhed	45
6.3.1 Strukturelle forskelle på lokalaviserne	45
6.3.2 Lokale medier og husstandsomdelte ugeaviser	46
6.3.3 Kodningskategorier	46
6.4 Diskussion af vores egne artikler	47
6.5 Delkonklusion	48
7. Konklusion	50
8. Litteraturliste	51

1. Problemfelt og indledning

1.1 Problemfelt

Det demokratiske valg er i manges øjne et billede på et velfungerende demokrati. Her træffes beslutningen om, hvem der skal repræsentere befolkningen indtil næste valg. Befolkningen er afhængige af, at de kan få information, som kan gøre dem i stand til at træffe deres valg på et oplyst grundlag. Medier er derfor særligt vigtige under valget: De skal sikre adgang til information og deltagelse i en offentlig debat, informere politikerne, så de kan føre politik i den almene offentligheds interesse og agere kritisk vagthund over for magthavernes potentielle magtmisbrug. Samtidig er medierne afhængige af demokratiet, der sikrer ytringsfrihed og en fri presse (Strömbäck 2005; Hjarvard 1995:10-11, 54; Rowe 2016:8; Esmark 2000:61-62).

Både politikere og medier er optagede af, at nyheder skal være så objektive som muligt. For journalisterne er objektivitet en væsentlig norm, der definerer godt journalistisk arbejde. For politikere handler det om at fremstå retmæssigt i medierne og få deres politiske budskaber ud (Hopmann et. al. 2011:264). Virkeligheden tegner dog somme tider et anderledes billede, hvor medierne ikke altid dækker med politisk ligevægt (Hopmann et. al. 2011:265). I forhold til kommunalvalget er det et relevant spørgsmål, hvad lokalaviserne betyder for vælgernes viden om kommunalpolitik. Valgforskning har før vist, at vælgernes vigtigste kilde til information om kommunalvalget er de lokale medier (Elmelund-Præstekær & Skovsgaard 2017:43). Derfor kan der være tale om et demokratisk problem, hvis lokale medier ikke dækker repræsentativt, informerer tilstrækkeligt og faciliterer en åben samfundsdebat.

Undersøgelser har vist, at den siddende regering typisk får mere mediedækning både i og uden for valgkampe, og at dette styrkes, når magten er koncentreret på få hænder, eksempelvis når borgmesterpartiet har absolut flertal (Albæk et al. 2010:41-50; Hopmann et. al. 2011). Vi har ikke fundet undersøgelser, der har beskæftiget sig med, om det samme gør sig gældende i Danmark på lokalt plan. Borgmestre, der har siddet på magten længe, kan i teorien forventes at få særligt meget medieomtale i forhold til andre partier eller politikere i kommunen. Fordi de har ansvaret for at træffe de politiske beslutninger, vil det være dem, der er de primære kilder i politiske nyheder på lokalt plan (Hopmann et al. 2011:266; Berg & Kjær 2005:40). Disse borgmestre omtales ofte som bykonger. Et eksempel på en tidligere bykonge er Peter

Brixtofte, som var borgmester i Farum Kommune fra 1986 til 2002 og ved flere valg fik over en tredjedel af alle afgivne stemmer som personlige stemmer (Kjær & Opstrup 2017:338). En ubalanceret mediedækning i kommuner med en bykonge som borgmester kan resultere i en *borgmesterbonus*, hvilket kan være særligt problematisk under en valgkamp, hvor borgernes information om politik leveres af de lokale medier. Hvis borgernes viden om politik er begrænset af en borgmesterbonus, har de ikke mulighed for at træffe deres valg på et oplyst og nuanceret grundlag. Derfor risikerer mediedækningen i kommuner med en bykonge at udgøre et demokratisk problem.

1.2 Problemformulering

Er der en borgmesterbonus i lokale medier under kommunalvalgkampen 2017 i kommuner, der har en bykonge som borgmester?

1.3 Arbejdsspørgsmål

Hvordan er mediedækningen i kommuner med bykonger balanceret i forhold til synlighed og fremtoning?

Hvordan er kvaliteten af artiklerne i de lokale medier?

Hvordan lever de lokale medier op til deres demokratiske rolle?

1.4 Indledning

For at besvare vores problemformulering foretager vi en analyse af lokale mediers dækning af kommunalvalget 2017 i de otte kommuner Gentofte, Rødovre, Solrød, Lemvig, Jammerbugt, Billund, Herning og Vejen. Kommunerne har det til fælles, at deres borgmestre har siddet i minimum tre valgperioder op til valget 2017, og at borgmestrene genopstillede. Disse otte borgmestre bliver i projektet defineret som bykonger (se definition i metodekapitlet).

Vi undersøger synlighedsbalance, toningsbalance og kvalitet i de lokale ugeaviser i kommunerne. Empirien består af 1.959 artikler, hvoraf vi har analyseret 223 politiske artikler med kilder samt annoncer og kvalitative eksempler fra aviserne. Ud fra analysen diskuterer vi, om de lokale medier lever op til deres demokratiske forpligtelse, og hvilken betydning kvaliteten af lokaljournalistik har under en valgkamp.

Som et led i projektet har vi selv udarbejdet tre nyhedsartikler, som kunne være blevet bragt i lokalaviserne. Hermed beskriver vi ikke blot den journalistiske praksis, men forsøger også at komme med et konstruktivt bud på, hvordan lokaljournalistik kunne gøres bedre. Vi skriver en artikel, som omhandler valgdebatter i Billund Kommune og har tematikken balance i kommunalvalget. De to andre artikler omhandler kommunalpolitik i henholdsvis Vejen og Herning Kommune, og viser, hvordan lokaljournalistikken kan gøres mere kritisk. Alle tre artikler er skrevet ud fra en målsætning om at lave lokaljournalistik med højere kvalitet og at gøre op med lokalpatriotismen. Diskussionen inddrager derfor også refleksioner over vores egne produktioner, og hvilke udfordringer vi har mødt i processen.

2. Teori

Vi indleder teoriafsnittet med en definition af mediernes rolle i demokratiet og dermed den dominerende demokratiopfattelse i projektet. Herpå følger et overblik over relevant forskning, vi har fundet inden for feltet lokaljournalistik, herunder lokale mediers demokratiske rolle, tilstand, kvalitet og særlige forhold under kommunale valg.

Sidste del af teoriafsnittet omhandler balancebegrebet samt en definition af bykongebegrebet. Selvom der er mange potentielle dimensioner i en analyse af mediernes valgdækning under overskrifterne effekt-, indhold- og kampagneforskning, vælger vi at beskæftige os med indholdet, herunder balancen i lokale mediers dækning af kommunalpolitik. Vi finder balancebegrebet særligt relevant i kombination med tesen om, at bykonger dækkes uproportionalt meget under valg.

2.1 Mediernes demokratiske rolle

I litteraturen formuleres forholdet mellem medier og demokrati som gensidigt afhængigt. Mediernes rolle i demokratiet kan sammenfattes til tre overordnede funktioner. Først og fremmest som en spejling af den offentlige debat, dernæst som en kanal, hvor både politikere og befolkning kan komme til orde, og desuden som kritisk modspiller, der opfylder rollen som den fjerde statsmagt (Hjarvard 1995:54).

Mediernes demokratiske rolle og konkrete opgaver afhænger først og fremmest af mediesystemet. Det danske mediesystem er karakteriseret som demokratisk-korporativt, og et vigtigt aspekt er mediernes vertikale mediering mellem politikere og borgere (Hallin & Mancini 2004:22). Herudover fordrer det demokratisk korporative mediesystem idealet, at journalistik skal være informerende og objektiv. Her er mediestøtten et godt billede på, at medierne opfattes som facilitator for en demokratisk dannelse af borgerne (Hallin & Mancini 2004:28, 38; Blach-Ørsten & Willig 2016:15).

Foruden mediesystemet er det essentielt for journalistikkens demokratiske rolle, hvilken demokratiopfattelse man tager udgangspunkt i (Strömbäck 2005:343). Strömbäck fremsætter idealtyperne proceduredemokrati, konkurrencedemokrati, deltagelsesdemokrati og deliberativt demokrati (Strömbäck 2005:334-337). Her

tager vi udgangspunkt i konkurrencedemokrati, da opgaven omhandler mediedækning af en valgkamp, hvor medierne opfattes som særligt vigtig. Vi berører ligeledes det deliberative demokrati, som synes særligt relevant i forbindelse med lokaljournalistikken og det nære demokrati. Proceduredemokrati handler derimod mere om respekt blandt borgere og magthavere for demokratiske frihedsrettigheder som ytringsfrihed og for selve valghandlingen, og det er mindre vigtigt, om borgerne vælger at bruge deres stemmeret eller ej (Strömbäck 2005:334). Deltagelsesdemokrati kan på den anden side opfattes som en modsatrettet forståelse af demokrati, hvor det essentielle er, at borgere deltager i politiske processer, og hvor valghandlingen i sig selv ikke er det vigtigste (Strömbäck 2005:335-336).

I det repræsentative konkurrencedemokrati er det politiske system pluralistisk, og det demokratiske valg er essentielt. Valget ses som en sammenfatning af folkeviljen, hvor borgerne har mulighed for at belønne eller sanktionere den politiske magthaver og tildele mandater til alternativer. De dominerende aktører i demokratiet er dermed politikerne, mens befolkningens rolle i højere grad er at reagere på den førte politik og på de politiske visioner (Strömbäck 2005:334; Albæk et.al. 2007:29). Et sådant demokrati stiller krav til journalistikken om at informere borgerne, så de har mulighed for at træffe et kvalificeret valg på baggrund af viden om, hvilke problemer samfundet står over for, hvilke implikationer den førte politik har haft og hvilken politik, kandidaterne vil føre i fremtiden (Strömbäck 2005:335; Pedersen 2016:129). I det repræsentative konkurrencedemokrati er medierne nødvendige for at sikre taletid til samtlige kandidater i en valgkamp samtidig med, at medierne skal dække kandidaterne repræsentativt. Hvis dette ideal ikke opfyldes, lever medierne i princippet ikke op til deres demokratiske forpligtelse.

Mediernes rolle i det deliberative demokrati er at facilitere en offentlig debat, som ideelt set også skal være repræsentativ. Det vil sige, at samtale og offentlig debat ligger til grund for de politiske beslutninger, der træffes (Strömbäck 2005:337). Vi inddrager denne demokratitype, da samtale og debat må forventes at være nemmere for lokalmedier, fordi de dækker et mindre geografisk område (Rowe 2016:14; Firmstone 2016:929).

Konkurrencedemokrati og deliberativt demokrati stiller dermed helt konkrete krav til journalistikken. I diskussionen vender vi tilbage til, hvorvidt de lokale aviser lever op til disse krav.

2.2 Lokale medier

Nationale medier har altid fået mere opmærksomhed i forskningen end de lokale medier (Nielsen 2015b:21). Lokal- og regionalmedier kendes ved, at de dækker et mindre geografisk område. Desuden er lokaljournalistikken mere afhængig af markedskræfter og lokalbefolkningens særtræk og særinteresser (Svith et. al. 2017:9).

2.2.1 Lokale mediers rolle i demokratiet

Lokale medier er en essentiel del af lokaldemokratiet, da de skal informere borgerne om lokalt stof (Firmstone 2016:929). Uden at vide hvad der foregår i lokalsamfundet og uden fora til at skabe en dialog, forsvinder muligheden for lokalt engagement og oplyst stillingtagen ved kommunalvalg (Nygren & Althén 2014:8; Rowe 2016:8). Lokale aviser udgør stadig den vigtigste uafhængige kilde til viden om lokale offentlige anliggender, og de uddeles stadig til borgernes postkasse (Nielsen 2015b:23, 31). Ved kommunalvalget i 2009 udpegede vælgerne de lokale medier som den vigtigste kilde til information om valgkampen (Elmelund-Præstekær & Hopmann 2013:127). Lokalaviser beskrives som *keystone media*, da de både er den vigtigste producent af nyheder om politiske anliggender, og gør det muligt for andre medier at producere stof om lokale områder (Nielsen 2015a:1-3; Rowe 2016:67-68).

Dernæst er lokaljournalistikken tænkt til at skabe sammenhængskraft i samfundet og give borgerne en følelse af at høre til i et område. Lokaljournalistikken fungerer i den forstand som identitetsmarkør og skaber fælles referencerammer (Rowe 2016:8; Nielsen 2015b:1; Nygren & Althén 2014:10-11; Mathisen 2013:9, 26). Lokale medier står dog også over for en række udfordringer i forhold til deres demokratiske rolle.

De skal ideelt set agere vagthund, der konstant sikrer, at magthaverne bliver holdt i skak (Nielsen 2015b:32-33; Rowe 2016:14-15). Det er eksempelvis blevet påvist, at politikerne er mere påpasselige med brugen af offentlige midler i kommuner med en meget aktiv presse. Rollen som vagthund problematiseres dog, fordi lokaljournalistikken ofte er afhængig af personer fra den lokale elite som kilder og læsere (Nielsen 2015b:38; Rowe 2016:14-15). Derfor er lokaljournalistikken af kritikere kaldt en "skødehund" (*lapdog*), der ukritisk danser efter de lokale elites pibe (Nielsen 2015b:32; Rowe 2016:14-15). Derudover er lokaljournalistikken blevet betegnet *guard dog*, en institution der værner om lokale værdier og lokalsamfundets

identitet. Betegnelsen skal ikke forveksles med *watchdog*, da lokaljournalistikken er influeret af lokale magtstrukturer og afhængige af lokale eliter (Nielsen 2015b:32-33).

Mediernes demokratiske rolle er også et spørgsmål om, hvordan medierne påvirker opinionsdannelsen. Forskningen har med tiden forkastet kanyleteorien forstået som, at mediernes budskab indføres direkte i passive modtageres bevidsthed (Hjarvard 1995:43). Der findes i stedet andre teorier om mediernes meningsdannende funktion, men vi vælger her at fremhæve teorien om dagsordensfastsættelse. Den dagsordensættende funktion peger på, at medierne ikke bestemmer, hvad folk skal mene, men de kan bestemme, hvad folk skal mene noget om. Mediernes dagsorden påvirkes både af beslutningstagernes og befolkningens dagsorden (Hjarvard 1995:48-49). Særligt i valgkampe er politikere gode til at påvirke mediernes dagsorden. Ved lokalvalg er dette endnu tydeligere, givetvis fordi de lokale medier har færre ressourcer til at gå kritisk til værks end de nationale medier (McCombs 2005:154). Der er ofte få midler til research, og lokaljournalister beror sig ofte på pressemeddelelser og fravælger derfor at deltage i for eksempel åbne byrådsmøder (Firmstone 2016:933).

2.2.2 Kvalitet i lokaljournalistik

Én ting er normative idealer for journalistikken og lokaljournalistikens rolle i samfundet, en anden ting er den faktiske tilstand. Lokaljournalistikken er af flere diagnosticeret til at være i krise (Firmstone 2016:929; Svith et.al 2017:10; Rowe 2016; Nygren & Althén 2014). Lokalavisernes forretningsmodel er kommet under pres - læsertallene falder, og reklamepenge forsvinder. Det efterlader en myte om, at kvaliteten af lokaljournalistik er bemærkelsesværdig lav (Brick 2010:2; Nielsen 2015b:19, 22; Svith et. al 2017; Rowe 2016).

Journalister på lokale medier arbejder oftest på små redaktioner og har en bred vifte af lokale nyheder at dække. Det er derfor ikke overraskende, at lokaljournalistik ofte baserer sig på enkildehistorier, der primært domineres af lokale eliter; politikere, lokale embedsmænd og virksomhedsejere. Dog er lokaljournalistikken også beskrevet som informativ og vidtrækkende, hvor lokalaviserne spiller en vigtig rolle i at afdække, hvad beslutningstagere foretager sig (Nielsen 2015b:38-39).

Den nyeste danske undersøgelse beskriver, at lokal- og regionalmedier fremstår ukritiske og uden skarpe kanter. De informerer først og fremmest om ting, der sker (Svith et. al. 2017:4). Halvdelen af de adspurgte danskere i undersøgelsen mener, at lokal- og regionalmedierne skal dække politikernes meninger og handlinger i processen. Alligevel opfatter lokaljournalister i undersøgelsen primært politiske uenigheder og standpunkter som mellemregninger uden nyhedsinteresse (Svith et. al. 2017:6). Undersøgelsen viser desuden, at 0,1 % af stoffet udgøres af fokusjournalistik. Telegramstof udgør derimod en sjettedel af stoffet. Ca. en tredjedel af stoffet kan betegnes som rutinejournalistik. Den resterende del, som er lige over halvdelen af stoffet i lokal- og regionalmedier, er servicestof. Kategorierne er betegnelser for den journalistiske bearbejdningsgrad af artiklerne, hvor den højeste bearbejdningsgrad findes i fokusjournalistik og den laveste i telegramstof (Svith et. al. 2017:5, 87).

2.2.3 Lokale medier i valgkampe

I valgkampe spiller medierne en afgørende rolle, fordi de skal sikre, at relevant information er tilgængelig for borgerne, men da der er forskel på valg, afhænger mediernes dækning ofte af valgets type. Kommunalvalg bliver ofte karakteriseret som et andenrangsvalg med en lavere stemmeprocent end ved folketingsvalg, fordi vælgere anser valget som mindre vigtigt (Vinther 2015:13). Til gengæld er de lokale medier bedre end de nationale medier til at oplyse vælgerne om kommunalvalget, fordi den nære dækning af de enkelte kommuners valg nærmest ikke eksisterer i de nationale medier (Elmelund-Præstekær & Hopmann 2013:129, 126). Derfor må man forvente, at de lokale aviser har den største andel af lokalpolitisk stof under en kommunal valgkamp (Nielsen 2015a:2).

Hvis vi dernæst ser på regionale medier, så peger en undersøgelse på, at lokale medier også er bedre til at dække lokale kandidater til nationale valg, og i visse tilfælde forholder lokale medier sig mere kritisk til kandidaterne end regionale medier (Breck 2010:94).

2.3 Balance i valgkampe

Det er vigtigt at belyse balancen i mediedækningen, da journalistikkens demokratiske rolle fordrer repræsentativitet og objektivitet (Schudson 2001:150; Strömbäck 2005:337). Der er flere forskellige aspekter i balancebegrebet. Balance omfatter både synligheds-, tonings- og dagsordensbalance. Vi vælger at undersøge synlighed og toning, da dagsordensbalance i højere grad kan relateres til landspolitik med en tydeligere opdeling i højre- og venstrefløj (Albæk et. al. 2010:41; Berg & Kjær 2005:137). Kommunalbestyrelser konstituerer sig derimod ofte i valgforbund på kryds og tværs af den klassiske højre-venstreskala (Hansen et. al. 2013:267). En måde at bruge balancebegrebet på er ved at undersøge, hvordan kilderne balanceres i lokale medier. Man kan eksempelvis se på balancen mellem den garvede borgmester over for de menige byrådspolitikere og nyopstillede eller borgmesterparti over for andre partier. Studier har nemlig vist, at politiske magtpositioner spiller en afgørende rolle for, hvem medierne dækker mest. Borgmesteren eller udvalgsformanden vil få mere medieomtale end politikeren uden en magtfuld post og jo større magtkoncentrationen er, jo mere synlighed får den siddende magt (Hopmann et. al. 2011:263, 265). Fænomenet beskrives som en *incumbency bonus*, på dansk regeringsbonus. I vores projekt applicerer vi begrebet regeringsbonus til et kommunalt niveau. Derfor vil vi fremover kalde begrebet borgmesterbonus.

Synlighedsbalance også kaldet stopursbalance handler om proportionel og repræsentativ mediedækning. I Danmark måles synlighed dog sjældent på tid. I stedet forsøger man at sikre, at alle forskellige kandidater eller partier repræsenteres (Albæk et.al. 2010:42). Toningsbalance handler om, hvordan en kandidat fremstilles i medierne. Her undersøger man, om artiklens vinkel er positiv, negativ eller neutral for de forskellige kandidater eller partier, der fremstilles (Albæk et.al. 2010:40). Forskning viser, at en ubalanceret toning kan spille en afgørende rolle for valgkampens udfald (Hopmann et. al. 2011:264). Lokalavisen har i denne forbindelse en modsætningsfyldt rolle, da den både skal være kritisk granskende og lokalpatriotisk. Journalisterne har en interesse i at bevare de nære relationer, hvilket ofte resulterer i en mere positiv dækning (Mathisen 2013:10; Svith et.al 2017:88).

2.3.1 Borgmesterbonus

Borgmesterbonus dækker over, hvordan der ved kommunalvalg er store fordele ved allerede at sidde på magten (Freier 2015:17). Det ses eksempelvis ved, at borgmesteren kender det politiske spil. Han eller hun kan udnytte sin viden om det administrative maskinrum og udnytte sine etablerede kontakter i de lokale medier. Dertil kan det have en betydning, at den siddende borgmester er et kendt ansigt blandt vælgerne og ofte tilhører et stort parti, som har flere midler til reklamer og kampagner. Således får borgmesterpartiet en større synlighed end oppositionspartierne i medierne (Albæk & Andersen 2013:162-163; Hopmann et. al. 2011:265-268). Det er ikke påvist, om der eksisterer en borgmesterbonus i lokalmedier (Freier 2015:17; Kjær & Opstrup 2017:335). Dog ved vi, at lokale medier producerer mere servicejournalistik med lav journalistisk bearbejdning (Svith et. al 2017:87), der fokuserer på den politiske proces frem for politiske konflikter (Hopmann et. al. 2011:268; Svith et. al. 2017:5; Sjödin & Thorin 2011:44). Det er sjældent, at man i journalistik med fokus på politiske processer inddrager de politiske modparter, da en magtfuld position og dermed ansvaret for den førte politik har større nyhedsværdi (Hopmann et. al. 2011:268). Derfor antager vi, at det primært vil være borgmesteren eller udvalgsformænd, der bliver brugt som kilder i lokale medier, og at vi derfor vil finde en borgmesterbonus i vores analyse.

2.3.2 De danske bykonger

Vi har en forventning om, at en bykonge vil være en hyppigt brugt kilde i lokale medier og dermed medføre en stærkere borgmesterbonus i kommuner med en bykonge end i andre kommuner. Argumentet findes i selve definitionen af en bykonge. En bykonge deltager i alle væsentlige beslutninger, hvad enten de er af administrativ eller politisk karakter, sørger for at vedligeholde sit store netværk i kommunen og har et ressourcestærkt embedsværk bag sig (Berg & Kjær 2005:10).

Borgmestrene med flotte personlige valgresultater og lange kommunalpolitiske karrierer bliver undertiden karakteriseret som "bykonger" (Berg & Kjær 2005:40). En bykonge har ikke alene siddet længe på posten, men har også været så markant, at han eller hun i en vis udstrækning er blevet synonym med kommunen (Kjær & Klemmensen 2013:245). Dette prædikat hæftes ofte på forskellige borgmestere, men er ikke entydigt defineret. Der er hverken enighed om, hvilke kriterier der skal

opfyldes for at kunne kalde sig bykonge, eller hvorvidt betegnelsen er positiv eller negativ (Berg & Kjær 2005:10). I Berg og Kjær's definition anvendes bykongebegrebet som en neutral beskrivelse af borgmestrene på en række målbare dimensioner, som ofte knyttes til bykongebetegnelsen (Berg & Kjær 2005:40).

Kriterierne for Berg og Kjær's udvælgelse er mere præcist:

- 1) at vedkommendes parti skal have absolut flertal i kommunalbestyrelsen.
- 2) at vedkommende skal have fået mindst en tredjedel af alle afgivne stemmer i kommunen som personlige stemmer.
- 3) at vedkommende skal have været borgmester i mindst to valgperioder.

(Kjær & Opstrup 2017: 338).

Der er færre bykonger nu, end der var før Strukturreformen i 2007. Det skyldes to forhold, der knytter sig til den ændrede kommunale struktur. For det første lykkedes det færre partier at få absolut flertal efter Strukturreformen. For det andet vil en udskiftning af borgmestrene ske oftere end tidligere. Det skyldes, at genopstillede borgmestrene oftere lider valgnederlag nu end før strukturreformen (Kjær & Opstrup 2017:327, 336). Dette har resulteret i, at der ud fra Kjær og Bergs definition ikke er nogle bykonger tilbage (Kjær & Opstrup 2017:323). Denne problematik vil vi adressere i det metodiske afsnit, da vi stadig mener, at der er belæg for undersøge kommuner med magtfulde borgmestere, fordi det er her, vi på baggrund af teorien forventer, der er størst sandsynlighed for en ubalanceret valgdækning.

2.4 Opsamling

På baggrund af teoriets afsnit har vi nogle forventninger, som vi vil bringe med os i resten af projektet. Først og fremmest har vi en forventning om at finde en ubalance i de lokale mediers dækning af den kommunale valgkamp i forhold til borgmesteren og borgmesterpartiets synlighed og fremtoning. Derudover forventer vi, at kvaliteten af lokaljournalistikken er lav, og at lokalpatriotisme spiller en væsentlig rolle i de lokale medier.

3. Metode

I det følgende afsnit vil vi redegøre for, hvordan vi tilgår vores empiri og udvælger vores cases. Vi lægger ud med at udfordre bykongebegrebet, så det er operationaliserbart i vores undersøgelse. Dernæst gennemgår vi kriterierne for vores case, og hvordan vi har afgrænset vores caseudvælgelse. I sidste del af metodeafsnittet beskriver vi, hvordan vi udfører vores analyse kvantitativt og kvalitativt samt reliabiliteten og validiteten af projektets resultater.

3.1 Bykonger 2.0

Vi vælger at redefinere Berg og Kjærs definition af bykongen af to primære årsager. For det første forventer vi, at det påvirker balancen i mediedækningen, hvis den samme person har siddet på borgmesterkontoret over en lang årrække, fordi det sandsynliggør, at lokalpressen og andre betydningsfulde aktører i lokalsamfundet opnår et tættere forhold til borgmesteren. Derudover antager vi, at hvis bykongen sidder på tronen så længe, at han eller hun bliver synonym med kommunen, kan denne langvarige synlighed påvirke borgernes opfattelse af borgmesteren langt mere, end hvis borgmesteren har absolut flertal i byrådet (Kjær & Klemmensen 2017:245). Derfor har vi valgt at prioritere en lang regeringstid som det vigtigste kriterium for udvælgelsen af en bykonge.

For det andet har meget få borgmesterpartier absolut flertal, og ingen borgmestere fik en tredjedel af alle stemmer som personlige efter valget i 2013. Hvis vi anvender Berg og Kjærs kriterier, er der efter kommunalvalget 2013 ikke en eneste af de 98 borgmestere, der lever op til kriterierne for at være bykonge. Der er dog flere borgmestere, som er meget tæt på at kunne kåres som bykonger ud fra denne definition (Kjær & Opstrup 2017:338). Et eksempel er Hans Toft (K) i Gentofte, som har været borgmester i kommunen siden 1993, hvis parti har absolut flertal i kommunalbestyrelsen, og som med en personlig stemmeandel på 31,8 % af de afgivne stemmer i kommunen kommer tæt på en tredjedel. Desuden er der Lars Krarup (V) i Herning, som har været borgmester siden 2001, og hvis parti har absolut flertal, men som "kun" opnåede en personlig stemmeandel på 27,4 % af alle stemmer afgivet i kommunen (Kjær & Opstrup 2017: 337-38). Fordi vi mener, at det stadig er væsentligt at undersøge mediedækning i kommer med bykonger, benytter vi os af vores egne udvælgelseskriterier inspireret af Berg og Kjær i caseudvælgelsen.

En bykonge:

- 1) skal have siddet i minimum tre perioder.
- 2) skal genopstille som borgmestercandidat til kommunalvalget 2017

Vi har løbende diskuteret et tredje krav til udvælgelse af bykonger:

- 3) Skal have relativt mange personlige stemmer ud fra forestillingen om en personfaktor.

Kjær og Berg fastsatte grænsen for personlige stemmer på 33 % (Berg & Kjær 2005:41). Vi kunne eksempelvis have fastsat grænsen til 20 %. Så havde vi fundet fire bykonger (Lars Krarup, Erik Flyvholm, Erik Nielsen og Hans Toft) jf. nedenstående opstilling, hvilket dog havde mindsket vores datagrundlag betragteligt.

Personlig stemmeprocent ved kommunalvalget 2013 i de otte kommuner, vi har udvalgt:

- Hans Toft (K), Gentofte Kommune 12.618 ud af 39.686 = 31,8 %
- Lars Krarup (V), Herning Kommune 13.632 ud af 49.684 = 27,44 %
- Erik Nielsen (S), Rødovre Kommune 4.501 ud af 19.479 = 23,1 %
- Erik Flyvholm (V), Lemvig Kommune 2.634 ud af 12.597 = 20,90 %
- Niels Hörup (V), Solrød Kommune 2.162 ud af 12.130 = 17,8 %
- Mogens Gade (V), Jammerbugt Kommune 3.554 ud af 22.635 = 15,7 %
- Ib Kristensen (V), Billund Kommune 1.801 ud af 14.782 = 12,18 %
- Egon Fræhr (V), Vejen Kommune 2.407 ud af 23.061 = 10,43 %

Da Ishøj Kommune, hvis borgmester ellers lever op til vores kriterier for at være en bykonge, ikke har sin egen husstandsomdelte ugeavis, betragter vi kommunen som en såkaldt 'nyhedsørken', der derfor ikke indgår i undersøgelsen (Nielsen 2015b:28).

3.2 Caseudvælgelse

Kommuner med bykonger er en strategisk udvalgt case, da der ifølge teorien her er størst sandsynlighed for at observere en ubalanceret valgdækning i lokale medier (Flyvbjerg 2013:473). At have en bykonge er det eneste kriterie vi har sat for vores caseudvælgelse. Der kan være andre fællestræk for eksempel antal lokalaviser, som dog ikke ligger til grund for udvælgelsen. Desuden kan der være store strukturelle forskelle kommunerne imellem, som kan forklare afvigelserne i vores analyse af lokalmedierne.

Vi analyserer husstandsomdelte ugeaviser i de otte kommuner Billund, Gentofte, Herning, Jammerbugt, Lemvig, Rødovre, Solrød og Vejen. De strukturelle forskelle på kommunerne manifesterer sig i deres respektive lokalaviser både på indholdssiden og ressourcemæssigt. Derudover er det også forskelligt, hvor mange partier hver lokalavis skal repræsentere. I Billund er der ni opstillede partier, i Gentofte 11, i Herning 12, i Jammerbugt 12, i Lemvig otte, i Rødovre 11, i Solrød 11 og i Vejen er der 10 opstillede partier til kommunalvalget 2017. Det giver et gennemsnit på 10,5 opstillede partier pr. kommune.

Vi undersøger balancen i dækningen under kommunalvalget 2017. Da en valgkamp i Danmark typisk afgrænses til tre uger før valget, indsamler vi empiri udgivet fra d. 31. oktober 2017 til og med d. 21. november 2017, hvor valghandlingen finder sted (Albæk et. al. 2010:53).

3.3 Præsentation af empiri

Vi analyserer kun husstandsomdelte ugeaviser, da vi antager, at de har størst sandsynlighed for at påvirke meningsdannelsen ved kommunalvalget, fordi de når ud til flest borgere. Det viser blandt andet en undersøgelse foretaget i Næstved Kommune, hvor 45 % af borgerne svarer, at de får deres viden om kommunale anliggender fra den husstandsomdelte lokalavis (Nielsen 2015a:12). Vi beskæftiger os ikke med regionale eller nationale medier, selvom de også kan spille en rolle for borgernes meningsdannelse under kommunalvalget. Derudover beskæftiger vi os heller ikke med lokalavisernes netsider eller med Facebook og Twitter, fordi eksisterende forskning viser, at sociale medier ikke nødvendigvis er med til at sætte agendaen under valgkampe (Skogerbø & Krumsvik 2015; Nielsen 2015a).

Vores empiri dækker i alt 61 udgivelser fra 17 forskellige lokalredaktioner fordelt på otte kommuner.

Billund: Midtjysk Ugeavis og Billund Ugeavis (otte aviser).

Gentofte: Villabyerne og Villabyerne Weekend (Syv aviser).

Herning: Herning Bladet, Lokal Avisen, Herning Folkeblad og Sunds-Gjellerup Avis (11 aviser).

Jammerbugt: Fjerritslev Ugeavis, Hanbo Bladet, Pandrup Lokalavis og Aabybro Posten (16 aviser).

Lemvig: Lokalavisen Lemvig (fire aviser).

Rødovre: Rødovre Lokal Nyt (fire aviser).

Solrød: Solrød Avis (tre aviser).

Vejen: Ugeavisen Vejen og Ny Tirsdag (otte aviser).

I de 61 udgivelser er der i alt 1.959 artikler, hvor eksempelvis annoncer, reklamer og læserbreve ikke er medregnet. Ud af disse 1.959 artikler har vi udvalgt alle politiske nyhedsartikler. Vi har kategoriseret en politisk nyhedsartikel som en artikel, der omhandler et politisk emne, eller hvor en politisk person indgår som kilde. Det efterlader os med 223 politiske nyheder og et datasæt på i alt 407 kilder.

3.4 Kvantitativ indholdsanalyse

For at undersøge frekvensen af bykongens og partiets optræden i lokalaviserne, laver vi en kvantitativ indholdsanalyse af lokale mediers dækning i de otte kommuner med bykonger. Et studie har lavet en kvalitativ undersøgelse af Næstved Kommune og fandt, at borgmesteren omtales meget og positivt i lokalavisen op til valget (Almlund & Andersen 2017:40-45). Vi har ikke fundet nogle kvantitative undersøgelser af valgdækning i lokale ugeaviser i Danmark. Vi vælger den kvantitative undersøgelse, fordi balance ofte først viser sig i større sammenhænge, da artiklerne individuelt godt kan leve op til normer for god journalistisk praksis (Eskjær & Helles 2015:16).

Vi har ud fra teorien opstillet målbare variable, for at kunne identificere kommunalpolitikeres synlighed og fremtoning i lokalmedierne (Eskjær & Helles 2015:46). Til undersøgelsen har vi udarbejdet en kodebog, en manual der afgør, hvad kriterierne for en kategori er (bilag 1), samt en datarapport, hvori vi fremlægger den bearbejdede data (bilag 2). I kodebogen fremlægges desuden de to overordnede fokusområder i undersøgelsen, balance og kvalitet (bilag 1). Under kategorien balance koder vi for synligheds- og toningsbalance. Under kvalitet koder vi blandt andet for bearbejdningsgrad, dokumentation og kildebrug.

Som et supplement til den kvantitative indholdsanalyse inddrager vi også kvalitative elementer ved at lave flere tekstnære nedslag i artiklerne. Herved illustrerer vi ekstreme, skæve og grelle tilfælde i forhold til balance og kvalitet for at vise de generelle tendenser.

3.5 Validitet og reliabilitet

Vi bruger populationsdata i vores undersøgelse. Ved denne form for sampling slipper man for enhver tvivl om repræsentativitet, da man vælger hele populationen (Eskjær & Helles 2015:53). Dette har kunnet lade sig gøre, da populationen er forholdsvis lille - nogle gange så lille at det ikke har kunnet lade sig gøre at lave statistik ud fra det. Eksempelvis var der kun to politiske artikler med kilder i Lokalavisen Lemvig i perioden. Derfor indgår Lemvig i den samlede undersøgelse, men vi laver ikke en undersøgelse af Lemvig for sig, som vi gør med de andre kommuner.

Når vi koder, er det nødvendigt, at vi arbejder med forholdsvis forenklede kategorier. Et eksempel fra vores undersøgelse er toning. Det er forenklet kun at tale om tre toner, da en artikel nogle gange ikke vil være entydigt positiv eller negativ. Eksempelvis ved at tonen over for én kilde er positiv og over for en anden er negativ i samme artikel. Samme risiko findes, når vi koder for bearbejdningsgrad, hvor vi eksempelvis kan have forskellige opfattelser af, hvornår noget er service- og rutinejournalistik.

Det hænger sammen med, at nogle kodningskategorier er mere entydige end andre. Manifest indhold er det, der er entydigt identificerbart, hvilket i vores undersøgelse eksempelvis er antallet af kilder, og om artiklen har en faktaboks. Latent indhold er modsat det, der ikke kan læses direkte, men som alligevel er en del af kommunikationen. Eksempler på latente kategorier i denne undersøgelse er tone, bearbejdningsgrad og konflikt eller proces (Eskjær & Helles 2015:12-16). Samlet set kan det påvirke undersøgelsens interkoderreliabilitet, når der hersker tvivl om kodningskategorierne (Eskjær & Helles 2015:77; Albæk et.al. 2010:53-55).

Validiteten i projektet styrkes ved kombinationen af kvantitativ og kvalitativ analyse. De kvalitative eksempler, vi inddrager i analysen, er med til at give en dybere forståelse af resultaterne af den kvantitative analyse. Desuden tilfører eksemplerne analysen en holistisk dimension, fordi vi her har mulighed for at se på de skæve eksempler, der ikke indgår i kodningen (Eskjær & Helles 2015:22).

4. Analyse

I første del af analysen beskæftiger vi os med projektets hovedspørgsmål, om der er en borgmesterbonus i de lokale mediers dækning af den kommunale valgkamp i 2017. Dette gør vi ud fra to dimensioner; synlighed og toning. Hertil inddrages annoncer som eksempel på, at synlighed i lokalaviserne er mere og andet end det redaktionelle stof. Vi inddrager desuden relevante udklip fra forskellige lokalaviser, for at eksemplificere den kvantitative analyse. I anden del af analysen undersøger vi kvalitet i lokaljournalistikken ud fra en forventning om, at den er lav. Denne undersøgelse ligger til grund for de kriterier, vi opstiller for vores egne artikler.

4.1 Borgmesterbonus

4.1.1 Synlighedsbalance

Vi undersøger synlighedsbalancen på flere måder. Først har vi kodet for, om de forskellige kilder tilhører borgmesterpartiet eller ej. 33,8 % af de politiske kilder i de lokale ugeaviser tilhører borgmesterpartierne i de respektive kommuner, når vi udelukkende inddrager kommunalpolitiske kilder. Politiske kilder, der ikke tilhører borgmesterpartiet, udgør 66,2 %. Der er derfor en svag borgmesterbonus i kommunerne, når vi måler synlighedsbalancen, hvilket ses på nedenstående diagram.

Parti, kommunalpolitikere, alle kommuner, n = 263

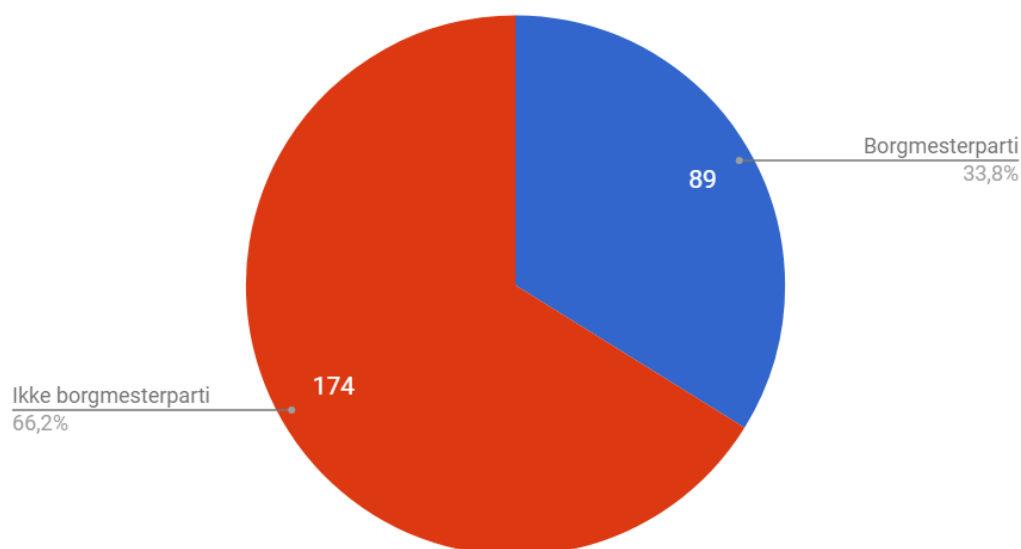

Diagram 1: Det samlede antal kommunalpolitiske kilder. Andelen af kilder, der ikke er kommunalpolitikere, er udeladt.

Hvis vi går ud fra, at der ideelt set skal være proportionel repræsentativitet, er der en skævvridning i mediedækningen. Gennemsnitligt var der 10,5 partier, der stillede op til kommunalvalget i 2017 i de udvalgte kommuner. Diagrammet kan dermed tolkes som, at ét parti, borgmesterpartiet, fik 33,8 % af taletiden, hvor de resterende 66,2 % af taletiden deles mellem 9,5 partier, hvilket gør, at de hypotetisk set får en markant mindre andel hver end borgmesterpartiet. Vi er dog opmærksomme på, at den resterende taletid sandsynligvis aldrig ville blive delt ligeligt mellem de andre partier.

Resultatet for de forskellige kommuner er nogenlunde ensartet. Vejen Kommune er den kommune, hvor vi ser den højeste andel af politiske kilder tilhørende borgmesterpartiet, helt præcist 59,1 % (bilag 2:10). Det er interessant, at borgmesterpartiet her får så meget taletid, da Egon Fræhr er bykongen med den laveste andel personlige stemmer efter kommunalvalget 2013 (10,43 %). Et andet eksempel, hvor vi ser en tydelig borgmesterbonus, er Jammerbugt Kommune. Her tilhørte præcis halvdelen af alle de kommunalpolitiske kilder i aviserne borgmesterpartiet Venstre (bilag 2:7). Partiet fik ved kommunalvalget i 2013 14 ud af 27 mandater og fik hermed absolut flertal i kommunalbestyrelsen. De fire lokale ugeaviser i Jammerbugt har altså dækket kommunalvalget, så Venstre fik halvdelen af omtalen i de politiske nyheder, hvilket stemmer overens med den magtposition partiet har i kommunen. Man kan dog også tale om en tydelig borgmesterbonus,

fordi et enkelt parti formår at få en større medieomtale end de resterende 11 opstillede partier i kommunen, som må deles om den anden halvdel af taletiden.

Dernæst ser vi på, hvilken betydning det har for synligheden, om man sidder i byrådet, og om man besidder en magtposition, som udvalgsformand eller borgmester. På diagrammet nedenfor ses, at ca. 60 % af de politiske kilder sidder i byrådet, og at en tredjedel af kilderne har en fremtrædende magtposition som udvalgsformand eller borgmester. Det bekræfter tesen om, at magt og taletid går hånd i hånd.

Aktørs post, kommunalpolitikere, alle kommuner, n = 263

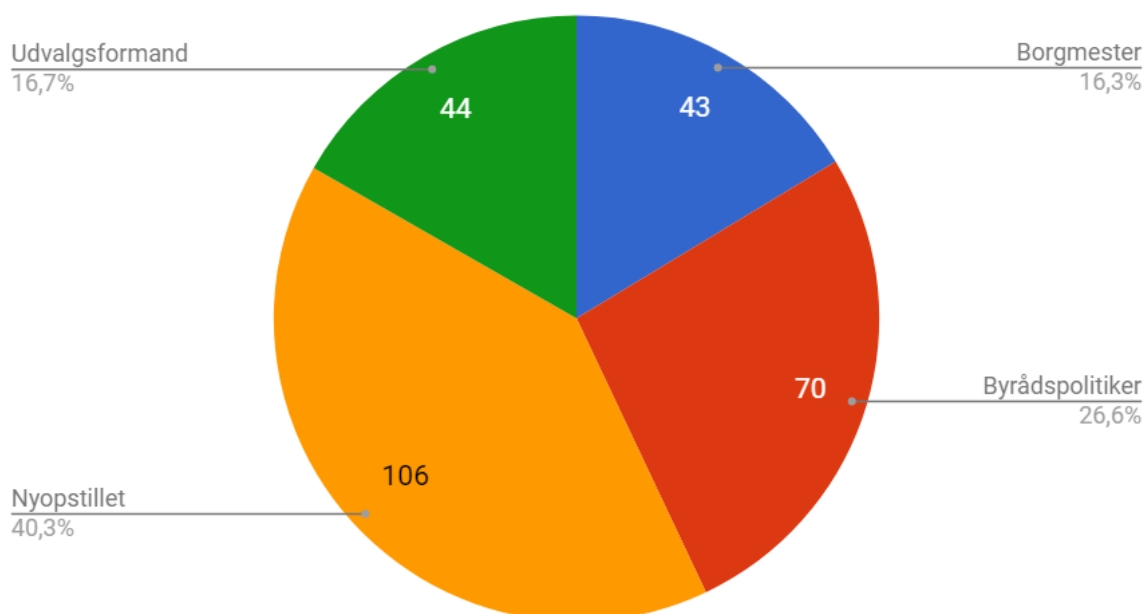

Diagram 2: Det samlede antal kommunalpolitiske kilder. Andelen af kilder, der ikke er kommunalpolitikere, er udeladt.

Resultaterne kan dog ikke bekræfte vores antagelse om en borgmesterbonus, hvis vi undersøger borgmesterens direkte taletid. Det ses eksempelvis i Herning Kommune, hvor borgmester Lars Krarup (V) fik knap 28 % af stemmerne i 2013 som personlige, og partiet opnåede absolut flertal. Alligevel ser vi, at borgmesteren kun optræder som kilde to gange i de forskellige lokalaviser, hvilket vil sige, at Herning er den kommune, hvor borgmesteren citeres færrest gange. Dette er paradoksalt, fordi Lars Krarup (V) har en særdeles fremtrædende magtposition som borgmester. Dog får borgmesterpartiet Venstre ca. en tredjedel af taletiden samlet set (bilag 2:11). Det

samme billede tegner sig i de øvrige kommuner, hvor ingen af kommunerne har en synderlig høj andel af borgmesterkilder i forhold til andre politiske kilder (bilag 2).

Vi har ikke kodet for, hvor ofte de forskellige borgmestre optræder i avisen uden at blive citeret direkte, for eksempel på et billede. I Rødovre Lokal Nyt udgør borgmesterpartiet 20,3 % af de politiske kilder, og borgmesteren, Erik Nielsen (S), er direkte citeret seks gange i løbet af valgkampen (bilag 2:8). På trods af den begrænsede omtale er borgmesteren indirekte til stede i avisen væsentligt flere gange. Ud af fire udgaver af lokalavisen fra Rødovre er Erik Nielsen (S) på forsiden af tre. På den første forside overrækker borgmesteren en pris til avisen selv, og på den anden lover borgmesteren at skaffe flere lærepladser. På en tredje forside er der en annonce med borgmesteren. Bladrer man igennem Rødovre Lokal Nyt, finder man i alle aviserne billeder af borgmesteren til forskellige arrangementer, uden at han udtaler sig om noget i artiklerne. Eksempelvis i artiklen nedenfor, hvor Erik Nielsen (S) klipper et bånd i forbindelse med kåringen af Rødovre Centrum som Danmarks hyggeligste center.

Hyggen ligger dybt i centerets DNA

Rødovre Centrum blev hædret med prisen som 'Danmarks hyggeligste center', da landets shoppingcentre i sidste uge var samlet til prisuddeling i København. En afstemning på bt.dk har dog skabt mindst ligeså meget glæde.

Af Christian Valsted

Frederiksberg Centret løb med den eftertragtede titel som årets shoppingcenter, da Detail-forum og brancheorganisationen ICP,

fi var, at hvis vi kunne få planter til at trives i et center, så havde kunderne det nok på samme måde. Den tanke har vi holdt fast i," siger Torben Andreasen.

Vild sejr i afstemning
Rødovre Centrum blev i 2011 kåret til Danmarks bedste center og selvom sidste uges pris gik til konkurrenterne på Frederiksberg, er Rødovre Centrum efterfølgende løbet med mest opmærksom. Det skyldes en afstemning på bt.dk, hvor mediet har spurgt brugerne, hvilket af de 24 shoppingcentre,

DANMARKS HYGGELEGE: Rødovre Centrum er blevet kåret til 'Danmarks hyggeligste center 2017', men, i følge brugerne på BT, er Rødovre Centrum suverænt Danmarks bedste center. Billedet er fra indvielsen af 'Krydstallen' i september måned. Foto: Arkiv

Rødovre Lokal Nyt d. 1. november 2017

Et andet eksempel er i Herning, hvor Lars Krarup (V) er på forsiden af Lokal Avisen d. 01.11.17, fordi han klipper et bånd i forbindelse med indvielsen af en lagerhal. Desuden er der i flere aviser billeder af Lars Krarup (V), der sælger og spiser pølser til et valgarrangement. Borgmestrene er altså synlige i aviserne på andre parametre, end dem kodet.

Kraup og Karlsen i pølsevogn

FELDBORG-HADERUP 10. november kommer borgmester Lars Krarup (V) til Haderup, hvor han sammen med byråds-kandidat Dann Karlsen (V) vil stå i en pølsevogn og dele pølser ud på torvet ved Spar. Dagen efter deler Dann Karlsen pølser ud i Feldborg ved købmanden.

Lars Krarup og Dann Karlsen i pølse-træning

FOTO: PRIVAT

Lokalavisen (Herning) d. 8. november 2017

Vi havde derudover også en forventning om, at lokaljournalistikken i ugeaviserne ville fokusere på processtof, og at dette ville føre til en styrket borgmesterbonus, fordi journalistik med fokus på politisk proces sjældent inddrager politiske modstandere. Resultaterne fra kodningen bekræfter antagelsen, dog ikke så markant i forhold til borgmesterbonus som vi havde forventet. Vi ser en stor andel af procesnyheder. 83,4 % af af de politiske nyheder kategoriser vi som proces og 16,6 % som konflikt (bilag 2 :12). Det fremgår, at procesnyheder har færre kilder end konfliktnyheder, helt præcist 1,4 kilder mod 3,7 kilder gennemsnitligt. Borgmesterpartierne udgør 37,6 % af det samlede antal politiske kilder i procesnyheder mod 26,9 % i konfliktnyheder (bilag 2:13). Fordi der er en større andel kilder fra borgmesterpartierne end fra de andre partier, er der relativt set en ubalance i disse nyheder. Det er dog meget naturligt, da borgmesterpartierne ofte citeres i sammenhæng med politisk proces, fordi de har ansvaret for politiske beslutninger.

4.1.2 Toningsbalance

Samlet set er tonen 69,7 % positiv, når borgmesterpartiet optræder som kilde. Når kilder, som ikke er fra borgmesterpartiet, optræder, er tonen 54,6 % positiv og hermed lavere. Når politikere, som ikke tilhører borgmesterpartiet, citeres, er tonen til gengæld væsentlig mere neutral. 39,7 % af artiklerne, hvori der indgår kilder, som ikke er fra borgmesterpartiet, er neutrale. Derimod er det kun 23,6 % af artiklerne med kilder fra borgmesterpartiet, der er neutrale. Der er ikke en bemærkelsesværdig forskel mellem kilder fra borgmesterpartiet og fra andre partier, hvad angår den negative toning.

Tone, Borgmesterparti, n = 89

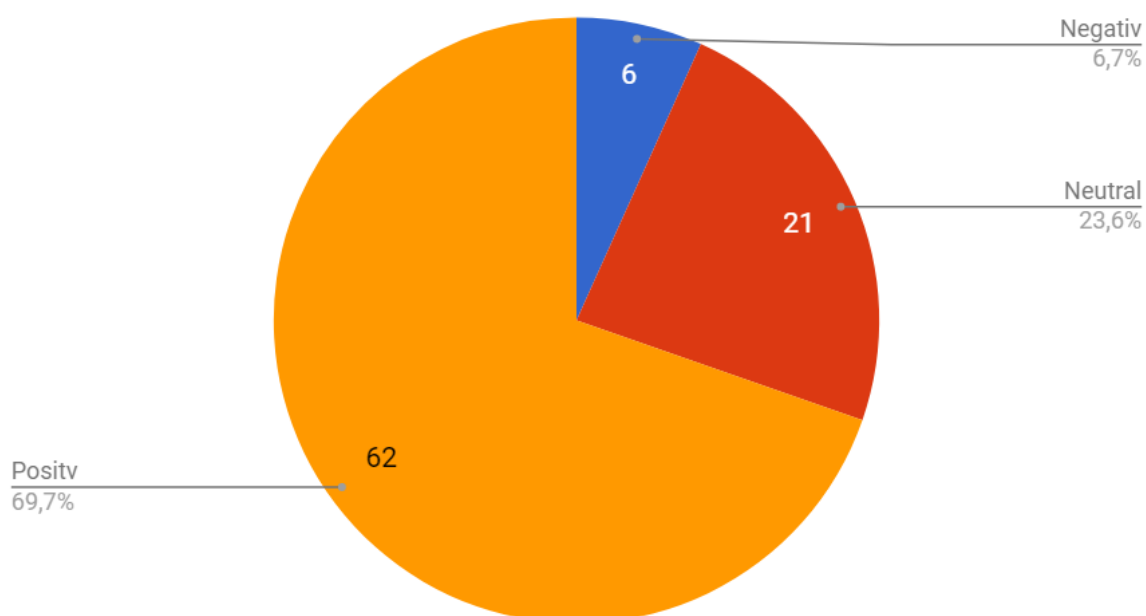

Diagram 3: Toning i artikler hvor borgmesterpartiet citeres

Tone, Ikke borgmesterparti, n = 174

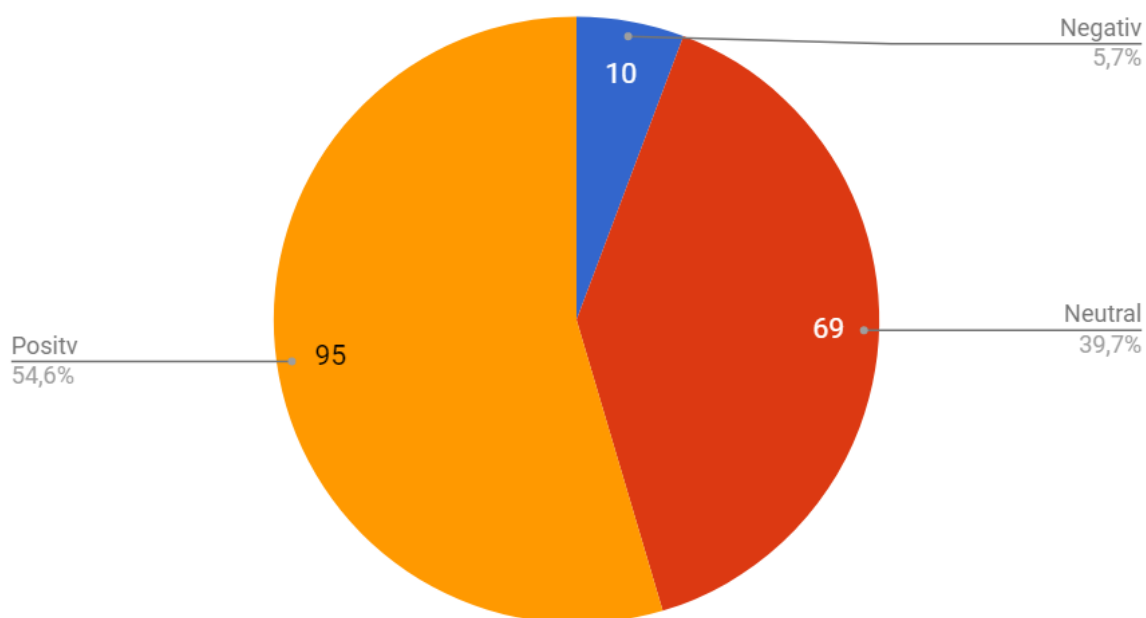

Diagram 4: Toning i artikler hvor andre partier citeres.

Overordnet set viser resultaterne af undersøgelsen, at tonen er mere positiv, når bykongens parti optræder. Det er Jammerbugt Kommune et godt eksempel på. Analysen af lokalaviserne i Jammerbugt viser, at borgmesterpartiet fremstår positivt i 78,3 % af de tilfælde, partiet er citeret, hvorimod kilder fra de resterende partier

fremstår positivt i 34,8 % af de tilfælde, de er citeret. Kilder, som ikke er fra borgmesterpartiet, bliver til gengæld omtalt neutralt mere end tre gange så ofte, som bykongens parti gør. Da borgmesterpartiet og de andre partier citeres præcis lige mange gange, er Jammerbugt et særligt godt eksempel til at sammenligne toning.

Jammerbugt, tone, kommunalpolitikere, procentfordeling, n = 46

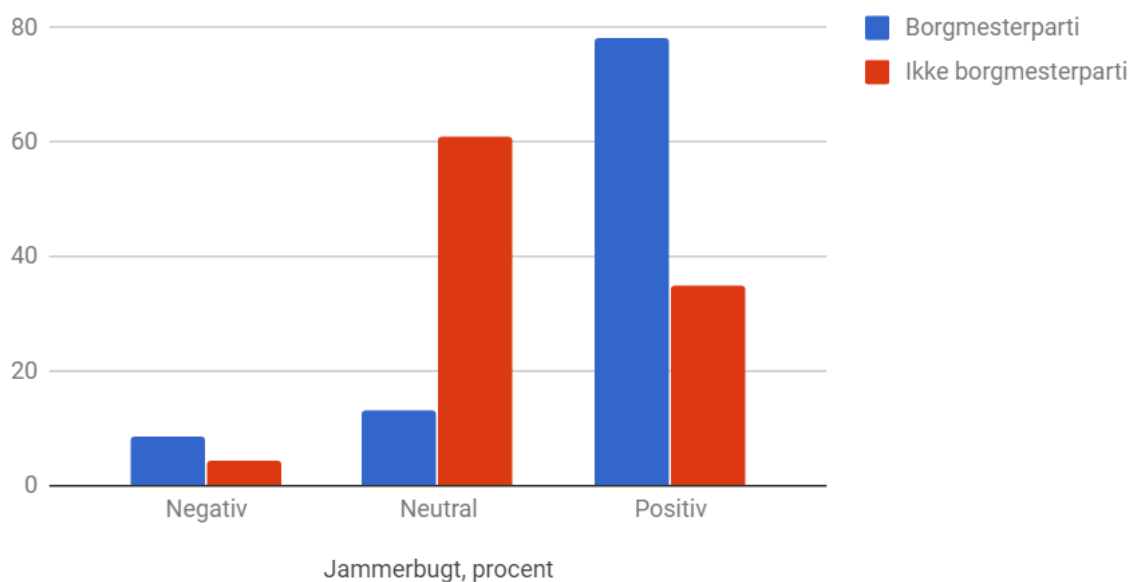

Diagram 5: Toning fordelt på borgmesterparti og øvrige partier i Jammerbugt Kommune omregnet til procent.

I analysen af toningsbalancen i lokale medier er der to ting, der er vigtige at holde sig for øje. For det første skal resultaterne af tonen ses i sammenhængen med tesen om lokalpatriotisme. Tesen består i alt sin enkelthed i, at ingen lokalpolitikere i en kommune - borgmesterparti eller ej - bliver omtalt kritisk eller negativt, fordi lokaljournalistikken ofte er lokalpatriotisk og værner om lokalsamfundet. Derfor er det ikke et overraskende resultat, at den negative tone kun ses i 6,7 % af artikler, hvor borgmesterpartiet optræder som kilde og 5,7 % i artikler med kilder, som ikke er fra borgmesterpartiet. For det andet optræder bykongen og borgmesterpartiet i artikler, som egentlig ikke omhandler politik. Det kan være historiske øjeblikke i kommunen, prisuddelinger, indvielser eller åbninger i kommunen. Eksempelvis optrådte borgmesteren i Jammerbugt Kommune, Mogens Gade (V), på et billede i lokalavisen, da han var ude at lykønske en kvinde, der fyldte 100 år. Det samme gjorde sig gældende da borgmesteren i Solrød Kommune, Niels Hörup (V), skulle overrække en

gave til et ægtepar fra kommunen, der havde været gift i 60 år. Der er altså megen positiv eksponering til bykongen i kraft af hans embede.

Mødtes i det store ægteskabsbureau

Torsdag kunne Kirsten og Paul Lauritsen Kudsk fejre diamantbryllup

Solrød: Det var til en jamborette i det sønderjyske Hejlsminde, Kirsten og Paul Lauritsen Kudsk mødte hinanden for første gang.

Han var spejder i Haderslev, hun var flokfører i Kolding. Og selvom hver havde sin flok, kiggede de to efter hinanden.

- Dengang var spejderlejre et af de helt store ægteskabsbureauer, for der kom folk af begge køn, og man havde noget tilfælde, siger Paul Lauritsen Kudsk.

Der gik da heller ikke mange år, før de to blev gift. Paul Lauritsen var allerede uddannet snedker og var fortsat med at uddanne sig til bygningskonstruktør i Kolding. For at få en lejlighed sammen, måtte man være gift, og det fik de to på plads, da de den 26. oktober 1957 trådte op ad kirkegulvet i Kristkirken i Kolding. Dermed kunne de i sidste uge fejre diamantbryllup, om morgenen i et fyldt hus sammen med familie og venner og om eftermiddagen med besøg fra borgmester

Niels Hörup.

Byens borgmester er langtfra en person, som parret kun kender fra avisen. Kirsten Lauritsen Kudsk har været sekretær for Niels Hörups mor, der var amtskonsulent for tale/høreundervisning, mens Paul Lauritsen Kudsk kender borgmesteren fra sine mange år som ansat i Solrød Kommune fra 1961 og frem til pensioneringen i 1998. Længst tid var han i teknisk forvaltning, men da socialforvaltningen ikke længere gad vente på, at teknisk forvaltning blev færdig med sagsbehandlingen, blev han flyttet derover, fortæller Paul Lauritsen Kudsk.

Niels Hörup husker også et møde om det kommende års budget i teknik- og fritidsudvalget i slutningen af 1990'erne. I modsætning til i dag, hvor byrådsmedlemmerne mødes mellem de officielle møder for i fællesskab at få budgettet på plads, fik hvert udvalg dengang en ramme fra økonomiudvalget, som man så skulle overholde og indstille til økonomiudvalget.

(Solrød Avis 02.11.17).

Som nævnt i forbindelse med synlighed forekommer bykongerne sommetider, uden vi har kodet for det. Et interessant eksempel i denne forbindelse er en artikel fra Billund Ugeavis, hvor borgmester Ib Kristensen (V) spås som vinder af kommunalvalget. Dette er en artikel, vi kunne have kodet som positiv, da vi anser artiklen for at have en positiv effekt for Ib Kristensens valgkamp. Men denne artikel er ikke kodet, da der ikke er nogen kilder i artiklen.

Bookmaker: Ib Kristensen får fire år mere på borgmestertaburetten

Ib Kristensen (V) er storfavorit til at genvinde borgmesterposten, mener bettingfirmaet Nordicbet. Arkivfoto: Hette Mark

BETTING

Alex Hermann
alho@jv.dk

BILLUND KOMMUNE: Ib Kristensen (V) får endnu en periode som borgmester i Billund Kommune.

Det forudsiger i hvert fald NordicBet, som udbyder spil på snart sagt alt. Selskabet har gjort det muligt at spille på, hvem der i de kommende fire år skal være borgmester i landets kommuner, og

her er Billunds nuværende borgmester sammen med fire kollegaer udråbt som landets største favorit til at genvinde titlen.

For hver krone man spiller på Ib Kristensen som borgmester i de næste fire år, giver Nordicbet blot 1,03 kroner tilbage, hvis væddemålet går i hus. Det er samme lave odds, der er at hente, hvis man tror, at Thomas Kastrup Larsen, Jakob Bundsgaard, Martin Damm eller Erik

Buhl genvinder deres borgmesterposter i henholdsvis Aalborg, Aarhus, Kalundborg og Varde.

Hvis man tror på Ann Charlotte Vilstrup (S) som ny borgmester i Billund Kommune, giver det pengene 12 gange igen, mens en helt tredje kandidat giver pengene 20 gange igen.

(Billund Ugeavis 14.11.17)

Et andet eksempel på, at borgmesteren indgår i en positiv artikel uden at fremgå som kilde i vores undersøgelse, er i Lokalavisen Lemvig. I forbindelse med en såkaldt syngende valgdebat afslutter journalisten sin artikel således: "Erik Flyvholm (V) har været med her hver gang siden kommunesammenlægningen, og han er blevet borgmester hver gang. Det skyldes nok også andre ting, men alligevel". Det vidner om et positivt forhold mellem journalisten og borgmesteren, og det er et eksempel på, at journalisten kommenterer i en nyhedsartikel.

Visens Venner synger valget ind

Fire politikere glæder sig til en syngende valgkamp i BIO-Huset

VALGKAMP

AP Christensen
apil@folkebladetlemvig.dk

LEMVIG: Det er nu fjerde gang, at "Visens Venner Lemvig" holder "Syngende valgkamp". Det foregår mandag den 13. november kl. 19.30 på førstesalen i BIO-Huset.

Visens Venner har ofte haft viseaftener med politikere, og da det var valgår, og efterårsprogrammet skulle laves, fik Sjønne Kallesø idéen: Hvorfor ikke invitere flere politikere og gøre det til en valgkamp?

Visens Venners publikum er måske ikke dem, der typisk går til valgmøder, men de elsker at synges, og det er også spændende at høre, hvad politikerne står for.

Politikerne er også glade for arrangementet. I stedet for at diskutere emner, som andre har valgt og koncentrere sig om enkeltsager, har de her mulighed for at fortælle om, hvad de brænder for, og hvilke grundholdninger, der ligger bag.

I kaffepausen kan politikerne cirkulere lidt rundt og

Orla Østerby deltager i den syngende valgkamp i Visens Venner. Foto: Johan Gadegaard

få en uformel snak med publikum.

Som Kenneth Bro siger: - Det er en spændende variant af valgkamp, når Visens Venner inviterer kandidaterne til at udtrykke holdninger via valgafsange. Det arrangement ser jeg frem til og håber på stort fremmøde.

En kort beskrivelse af deltagerne:

Kenneth Bro (A) er et

kendt ansigt i Visens Venner. Foruden at han før har været med til Syngende Valgkamp, har han også flere gange optrådt optrådt med sit band "Folkey Dolkey".

Erik Flyvholm (V) har været med her hver gang siden kommunesammenlægningen, og han er blevet borgmester hver gang. Det skyldes nok også andre ting, men alligevel.

(Lokalavisen Lemvig d. 7.11.17)

4.1.3 Annoncer og læserbreve

Ved at bladere igennem de forskellige lokalaviser ser vi hurtigt, at et fællestræk er mængden af annoncer, i særdeleshed for de politiske kandidater. Derfor opfatter vi også annoncer som en form for synlighed.

Annoncer for bykongerne og deres parti dominerer i lokalaviserne. Borgmesterpartiernes annoncer udgør samlet set 39 % af i alt 905 valgkampsannoncer. Derudover udgør annoncer for bykongerne knap 19 % af alle valgkampsannoncer. De resterende 42,1 % af valgkampsannoncerne består af annoncer for alle andre partier (bilag 2:19). Vi har dog fundet eksempler, hvor fordelingen af annoncer er mere lige eller til de andre partiers fordel. Eksempelvis i Lemvig Kommune, hvor de andre partier har 84,6 % af det samlede antal valgkampsannoncer på 66.

På den anden side er Herning Kommune et eksempel på, at borgmesterpartiet er en meget stærk aktør på annoncemarkedet i lokalaviserne op til valget. Borgmesterpartiet Venstres annoncer udgør 64,8 % af valgkampsannoncerne og Lars Krarups (V) annoncer udgør 8,2 %. De resterende 11 opstillede partier har tilsammen 27 %, hvilket giver dem hver især en meget lille andel af valgkampsannoncerne.

I Gentoftes lokalavis Villabyerne optager borgmesterpartiet også en stor del af annoncepladsen, samtidig med at partiet i sig selv ligger under gennemsnittet i forhold synlighed (bilag 2:6). Dette kan muligvis forklares med, at Hans Toft (K) har en konflikt med to af Villabyernes journalister, fordi de i 2015 afslørede, at Gentofte Kommunes store andel af au pair-piger holdt kommunens flygtningekvote nede. Det har medført, at han kun vil lade sig interviewe af én ud af tre journalister og ellers kun over mail (Villabyerne 14.11.17, side 6). Med dette eksempel er det tydeligt, hvordan lokalavisernes indhold er langt mere end det redaktionelle. Procentvis har Hans Toft (K) og Konservative 78,5 % af alle valgkampsannoncer, hvilket er særligt bemærkelsesværdigt, fordi antallet af annoncer i Gentofte markant overstiger de andre kommuner (274 ud af 905 i alt). I de sidste 14 dage op til kommunalvalget fylder annoncer med Hans Toft (K) halvdelen af forsiden. Derudover har Konservative i hver avis en helsidesannonce på side tre og side fem. Chefredaktøren for Villabyerne, Jesper Larsen, har beskrevet, at han synes, det er meget voldsomt, at én kandidat og ét parti fylder så meget. Hans Toft (K) ser det derimod ikke som et problem. Han beskriver det i stedet som en tradition: “Vi har nu i otte valg inklusiv det her haft det nøjagtigt samme antal annoncer, nemlig forsiden, side tre og side fem” (DR P3 Stegger og Toft, 14.11.17: 1:03:50). Her henviser Hans Toft (K) til helsidesannoncer, men partiet har også mange mindre annoncer rundt om på siderne. Citatet er fra en radioudsendelse og er ikke skrevet i Villabyerne.

Den strategiske placering af annoncer for bykongen og hans parti går igen i flere af de andre kommuner. Et eksempel er Solrød Avis, hvor borgmester Niels Hörup (V) har en annonce på forsiden hver uge i valgkampen. Derudover er størrelsen af bykongernes annoncer ofte forskellig fra de øvrige kandidater i partiet, som annoncen i Lokalavisen (Herning) illustrerer.

Samarbejde, udvikling og tryghed

Sæt kryds ved en god fremtid for Herning Kommune

- ved tillid og tryghed
- ved vilje, flid og ihærdighed
- ved evne og lyst til at sætte kursen
- ved gode løsninger for fællesskabet og den enkelte borger
- ved politisk ledelse, der evner at markere kommunen i resten af Danmark
- ved fortsat fremgang i hele kommunen og bredt politisk arbejde
- ved tryghed og værdighed i ældreplejen
- ved socialt ansvarlighed og gode rammer for de svageste
- ved optimale erhvervsvilkår og dermed arbejdspladser
- ved en folkeskole i top med faglighed og trivsel
- ved fokus på færre unge uden job
- ved gode vilkår for idræt og foreninger
- ved kravet om et trygt nattelev
- ved respekt for skatteborgernes penge

Lars Krarup

- og et stærkt hold af engagerede byråds kandidater

VENSTRE

SÆT KRYDS VED EN AF VENSTRES 35 KANDIDATER TIL BYRÅDET

(Lokalavisen (Herning) 1.11.17).

Herudover har vi kodet for afsenderen på læserbreve i alle lokalaviserne. Vi finder ikke en bemærkelsesværdig ubalance i synlighed i lokalavisernes læserbreve. Variationerne er mange, hvad angår lokalavisernes praksis i forhold til læserbreve. I nogle aviser er der et par sider med læserbreve, og i andre aviser er der ikke et eneste læserbrev. Det her er et godt eksempel på, at det er væsentligt, at vi i undersøgelsen har inddraget mere end én bykongekommune, så vi får et reelt billede af, at lokalaviser i Danmark er vidt forskellige, eksempelvis hvad angår traditionen for læserbreve.

4.1.4 Delkonklusion

Borgmesterpartierne udgør ca. en tredjedel af alle kommunalpolitiske kilder (33,8 %). Jammerbugt (50 %), Solrød (43,8 %) og Vejen (59,1 %) er de eneste kommuner, der ligger over gennemsnittet, og her kan vi argumentere for en særlig tydelig borgmesterbonus for borgmesterpartiet, hvad angår synlighed. Borgmesteren og hans parti omtales oftere positivt end de resterende partier og deres kandidater, helt præcist i 69,7 % af de artikler, hvor partiets kandidater citeres. Hvad angår de andre partiers kandidater, fremstår de positivt 54,6 % af de gange, de citeres. Det er dog svært at sammenligne, da kandidater fra de resterende partier citeres dobbelt så mange gange.

Overordnet set kan vi derfor påvise en svag borgmesterbonus i forhold til både tonings- og synlighedsbalance. Desuden dominerer borgmesterpartierne i kommunerne samlet set annoncemarkedet under valgkampen. Hermed er borgmesterpartiet også synligt på andre områder end det redaktionelle indhold.

4.2 Kvalitet

I dette afsnit vil vi fremlægge resultaterne af vores analyse af de variable, der knytter sig til kvaliteten af artiklerne. Først og fremmest har vi taget stilling til, om artiklerne indeholder politisk stof. De i alt 1.959 artikler omfatter blot 223 politiske artikler. Det svarer til en andel på 11,4 % politisk stof i lokalaviserne (bilag 2:2). Da 60,5 % af de 223 artikler er kodet under emnet 'valgkamp', må vi gå ud fra, at andelen af politisk stof er højere op til valget end ellers.

Vi har desuden kodet for den journalistiske bearbejdningsgrad og finder en "høj" andel fokusjournalistik. Ud af de 223 politiske artikler er 1,8 % kodet som fokusstof, mens det i en tidligere undersøgelse med et større datasæt kun er 0,1 % af artiklerne i lokalaviser, der kan gå under betegnelsen fokusjournalistik (Svith et al. 2017:87). Den største post er dog servicejournalistik, som svarer til 67,3 % af de politiske artikler (bilag 2:26).

Et andet vigtigt aspekt i forhold til kvalitet er antallet af kilder pr. artikel. Gennemsnitligt finder vi, at der er benyttet 1,8 kilder pr. artikel. Dog er der en del artikler, hvor journalisten citerer direkte fra vælgermøder eller politiske debatter, og som derfor har mange kilder. Vi vil argumentere for, at der ikke er meget journalistisk arbejde i at citere direkte fra et vælgermøde, da det mere har form af et

resumé. Tager vi disse artikler ud, er gennemsnittet i stedet 1,5 kilde pr. artikel (bilag 2:1). Journalistiske nyhedsartikler af høj kvalitet indeholder ofte mere end én kilde (Willig et. al. 2015:30-31). Derfor mener vi, at kvaliteten af vores empiriske materiale på dette parameter er lav.

Desuden viser vores undersøgelse, at 44,7 % af de i alt 1.959 artikler ikke citerer en eneste kilde, men blot er journalistens egne ord eller afskrift fra nyhedstelegrammer eller pressemeddelelser. Der er typisk tale om artikler, der informerer om forskellige kulturelle arrangementer i kommunen, politirapporter eller lokalsport. Det bør nævnes, at enkelte aviser er med til at trække gennemsnittet markant ned. Et eksempel er Sunds-Gjellerup Avis fra Herning, som i alt tæller 22 artikler, hvoraf 16 ikke citerer en eneste kilde. I udgaven fra d. 1. november er der ikke én artikel, der citerer kilder (bilag 2:2).

I relation hertil har vi kodet for kildernes type og funktion. 71,7 % af alle kilder er politikere og 92,4 % af alle kilder er parter (bilag 2:24). Da vi kun har medtaget politisk stof, vil andelen af politiske kilder og partskilder kunne forventes at være høj, men da politiske beslutninger må siges at berøre mange andre end blot politikere, må vi pege på dette som mangel på kvalitet.

Slutteligt har vi kodet for, om artiklen medtager underbyggende taldata og faktaboks, hvilket vi anser som et kvalitetstegn. Underbyggende taldata kan eksempelvis være tal fra de kommunale budgetter, referencer til undersøgelser eller lignende dokumentation, og det er ca. 9,9 % af artiklerne, der inkluderer dette, mens kun 8,1 % af artiklerne har en faktaboks (bilag 2:25). Vi ser dog flere eksempler på faktabokse i portrætter og forbrugerstof, som ikke indgår i den kodede data.

4.2.1 Delkonklusion

Det kan være vanskeligt at konkludere noget specifikt om kvalitet, da god kvalitet er en normativ vurdering, men i analysen er der lagt vægt på bearbejdningsgraden, antallet af kilder, variation i kildetyper, dokumentation og baggrund. På baggrund af litteraturen om lokaljournalistik havde vi ikke høje forventninger, og vi må konkludere, at vores forventninger er blevet indfriet. Kvaliteten af journalistikken i vores empiri er lav.

Analysen af kvaliteten i det empiriske materiale ligger til grund for de kriterier, vi stiller op for vores egne produktioner, som præsenteres nedenfor.

4.3 Kvalitetskriterier i vores artikler

Den samlede analyse af både borgmesterbonus og kvalitet i lokalaviserne leder til følgende kriterier for vores egne nyhedsartikler.

Vi skal:

- inkludere mere baggrundsstof
- have minimum tre mundtlige kilder pr. artikel
- bruge flere ekspertkilder og erfaringskilder
- bruge flere kilder, der ikke er politikere
- skrive mere rutine- og fokusjournalistik
- inkludere faktaboks og underbyggende taldata
- sørge for at vise, at vi har stillet de kritiske spørgsmål

4.3.1 Delkonklusion

Vi har på baggrund af analysen opstillet kriterier for vores egne artikler til de lokale aviser, og i diskussionen vil vi udfolde, hvilke udfordringer vi har mødt i vores forsøg på at efterleve dem.

5. Artikler

5.1 Læsevejledning

Vi har produceret tre nyhedsartikler med henblik på, at de kunne være blevet bragt i lokalaviserne Billund Ugeavis, Ugeavisen Vejen og Herning Bladet. Alle tre artikler er skrevet ud fra en målsætning om at højne den kvalitet, vi har set i lokalaviserne og samtidig bevæge sig væk fra traditionen om lokalpatriotisme og turde at stille kritiske spørgsmål.

Den første artikel handler om, at spidskandidaterne foretrækkes til valgdebatter i Billund Kommune og har dermed et tema om balance i kommunalvalget. Artiklen skulle have fungeret som en sidenyhed til en artikel om, at borgmesteren i Billund har udtrykt beklagelse over det lave antal valgdebatter, der blev afholdt under valgkampen. Denne artikel har vi valgt ikke at vedlægge grundet særlige omstændigheder.

Den anden artikel omhandler tilkendelse af førtidspension i Vejen Kommune, hvor både en borger og en politiker i Integrations- og Beskæftigelsesudvalget udtrykker kritik af Vejen Kommune, fordi det er særligt svært at få førtidspension i denne kommune.

Den tredje artikel handler om kommunale besparelser i Herning Kommune, hvor 42 medarbejdere i Center for Børn og Forebyggelse er blevet fyret.

5.2 Artikel 1

Billund Ugeavis 7. december 2017 (3.427 anslag)

Valgdebatter giver kommunale spidskandidater en fordel

De debatarrangementer, der blev afholdt under efterårets kommunalvalgkamp, har primært været til gavn for spidskandidaterne i Billund, mener ekspert.

Af Emma Busk Johansen

Borgmester Ib Kristensen (V) ærgrer sig over det lave antal debatarrangementer, der blev afholdt i efterårets kommunalvalgkamp i Billund. Det har han ifølge lektor i politologi ved Aalborg Universitet Johannes Andersen god grund til. Valgdebatter er nemlig fordelagtige for netop spidskandidater.

“Valgdebatter tilgodeser helt klart partiernes spidskandidater. Når man har kommunalvalg, aftaler partierne indbyrdes, hvem der skal deltage i hvilke møder, og de vigtigste møder er debatarrangementer, hvor der er en vis medieopbakning. Det bliver stort set altid tildelt spidskandidaterne at deltage i disse møder,” siger Johannes Andersen.

Borgmesteren foretrækkes frem for partisoldaterne

Byrådsmedlem Annette Lundgaard (V) sad selv i panelet til en enkelt debat i løbet af efterårets valgkamp, og hun genkender tendensen fra sit eget parti Venstre.

“Borgmesteren bliver helt klart spurgt flere gange end os andre, men han er jo også spidskandidat,” siger hun.

Lars Hansen (V), der også sidder i byrådet, har ligeledes oplevet at blive valgt fra til fordel for borgmesteren til debatarrangementer.

“Debatmøder er mest egnede for spidskandidater og udvalgsformænd, for det er dem, der har den nødvendige viden til at sidde i paneler,” siger han.

Han understreger desuden, at han har oplevet en god effekt af at føre valgkamp ad andre kanaler som for eksempel Facebook.

Lektor Johannes Andersen er dog skeptisk over for de andre kandidaters muligheder for at føre valgkamp, når der ikke er plads til dem i paneldebatterne.

“De nye kandidater eller dem, der står langt nede på listen, har fået flere muligheder med blandt andet Facebook, og dem griber de da. Det er dog sjældent, at det for alvor flytter stemmer,” vurderer han.

De nederste på listen kommer ikke til

Når det primært er borgmesteren, der får lov at deltage i paneldebatterne, kan det være en udfordring for dem, der står længere nede på listen at komme til orde i valgkampen. Annette Lundgaard (V), der var nummer 10 på Venstres liste, oplevede flere gange under valgkampen, at hun havde svært ved at markere sin politik og fortælle om sine visioner for kommunen. Hun savner andre måder at føre valgkamp på og mener heller ikke, at Facebook er løsningen.

“Facebook bliver brugt meget, men tit er debatten grov, intetsigende og uden modargumenter,” siger Annette Lundgaard (V).

Lektor Johannes Andersen vurderer også, at det kan være svært at komme til orde for politikere, der står placeret i bunden af stemmesedlen. Der er altså et tydeligt hierarki i de lokale partiforeninger.

“Hvis politikerne nederst på listen stikker næsen for langt frem, så risikerer de at få et ordentligt rap,” siger han.

På trods af Ib Kristensens (V) bekymringer over det lave antal valgdebatter blev han valgets største stemmesluger med 9,5 % af det samlede antal stemmer.

Fakta: Venstres valg i Billund

Venstre fik i alt valgt 10 kandidater ind i byrådet af 21 opstillede.

Borgmester Ib Kristensen fik i alt 1.422 personlige stemmer og skal nu sidde sin fjerde valgperiode med borgmesterkæden om halsen.

Annette Lundgaard var nummer 10 på listen og blev valgt ind med 208 personlige stemmer.

Lars Hansen var nummer 18 på listen og fik 278 personlige stemmer.

Kilde: Danmarks Radio

5.3 Artikel 2

Ugeavisen Vejen 7. december 2017 (3.905 anslag)

Førtidspension i Vejen kræver svær sygdom

Vejen er den kommune, hvor du skal være mest syg, før du får tilkendt førtidspension, viser en ny opgørelse fra Ankestyrelsen. Det får nu lokalpolitikere til at strides om kommunens fortolkning af loven.

Af Mathilde Bugge

Du skal være virkelig syg og dårlig, hvis du skal have tilkendt førtidspension – i hvert fald i Vejen. Det har 62-årige Bent Schlosser oplevet på egen krop. Han lider af svær KOL, har forhøjet blodtryk og dårligt hjerte, men kommunen har alligevel givet ham afslag på førtidspension.

”Det er et helvede for mig. Jeg kan ikke se, hvordan jeg skal kunne varetage et job med min sygdom. Det er som om, Vejen Kommune nærmest har afskaffet førtidspension,” siger Bent Schlosser.

Vejen Kommune ligger da også som absolut bundskraber sammen med hovedstadskommunen, viser nye tal fra Ankestyrelsen, der sammenligner, i hvilken grad kommuner tilkender førtidspension. Kun otte ud af 10.000 borgere får tilkendt førtidspension i Vejen. Til sammenligning får 61 ud af 10.000 førtidspension i Norddjurs Kommune, der er den kommune, hvor flest får tilkendt førtidspension. Den forskel skaber uenighed mellem politikerne i Arbejdsmarkeds- og Integrationsudvalget omkring Vejens fortolkning af loven.

Politikere strides om førtidspension

Det er for svært for borgere at få tilkendt førtidspension, mener Kjeld Thorsen (S), medlem af kommunens Arbejdsmarkeds- og Integrationsudvalg.

“Med den løse lovtekst er der en spændvidde for den enkelte kommune til at fortolke loven om førtidspension på den måde, kommunerne vil. I Vejen Kommune administreres loven meget stramt,” siger han.

Han mener, at udvalget har haft en for hård linje over for byens syge borgere.

“Men jeg kan ikke komme igennem med noget i udvalget, når kommunen ifølge Ankestyrelsen ikke bryder loven,” siger Kjeld Thorsen.

Besparelser i kommunekassen

Arbejdsmarkeds- og Integrationsudvalget har i 2016 sparet omkring 18 millioner kroner på omkostninger til blandt andet førtidspension samt andre ydelser som dagpenge, sygedagpenge og kontanthjælp.

Ifølge arbejdsmarkeds- og velfærdsforsker ved Roskilde Universitet Bent Greve kan det være en bevidst strategi at fortolke loven om førtidspension, så kommunen sparer penge.

”Der ligger formentlig nogle økonomiske hensyn bag de kommunale skøn, som giver den store forskel mellem kommunerne,” siger Bent Greve.

Den udlægning afviser formand for Arbejdsmarkeds- og Integrationsudvalget Frank Schmidt-Hansen (K). Han understreger, at der ikke er tale om, at udvalget bevidst forsøger at undgå, at borgere får tilkendt førtidspension.

“Det er rigtigt, at den gennemsnitlige kommunale udgift til førtidspensionen er 900 kroner dyrere pr. borger om måneden i forhold til en borger i ressourceforløb. Vi gennemfører ikke ressourceforløb, fordi det er ‘billigere for kommunen’, men fordi vi ser det som en investering i og for det enkelte menneske,” siger Frank Schmidt-Hansen.

Syge borgere får afslag på førtidspension

Bent Greve forklarer, at førtidspension kan give borgeren den ro og tryghed, han eller hun har brug for. Han mener, at det er blevet for svært at få tilkendt førtidspension.

”Mange bliver sendt ud i ressourceforløb, selvom de er for syge til at vende tilbage til arbejdsmarkedet,” siger Bent Greve.

Bent Schlosser mener selv, at han er for dårlig til igen at blive en del af arbejdsmarkedet. Han er blevet tilkendt et flexjob, hvor han skal lave kontorarbejde, fordi der skal tages særligt hensyn til hans kroniske lidelser. Han kan dog ikke selv se, hvordan han skal kunne varetage det job.

FAKTA: Så mange får tilkendt førtidspension i Sydjyllands kommuner

Antal tilkendelser pr. 10.000 indbygger:

Vejen Kommune: 8

Fanø Kommune: 18

Vejle Kommune: 19

Fredericia Kommune: 23

Kolding Kommune: 25

Esbjerg Kommune: 26

Aabenraa Kommune: 28

Varde Kommune: 29

Sønderborg Kommune: 30

Tønder Kommune: 34

Billund Kommune: 35

Haderslev Kommune: 39

(Kilde: Ankestyrelsen 2017).

5.4 Artikel 3

Herning Bladet d. 7. december 2017 (3.958 anslag)

Kommunen sparer på ydelser til udsatte børn

I Herning Kommune har man siden august i år fyret 42 medarbejdere i Center for Børn og Forebyggelse, der skal hjælpe udsatte børn. Arbejdsopgaverne skal i stedet overgå til socialrådgivere, lærere og pædagoger.

Af Vibeke Vestergaard Jessen

Kommunens Center for Børn og Forebyggelse har været under sparekniven. Siden august i år er 42 medarbejdere blevet fyret, efter det er blevet besluttet i Børne- og Familieudvalget. Ud af de 42 nedlagte stillinger er syv ledere, og 35 er socialpædagoger og familierapeuter.

Fyringerne sker, fordi centeret i en årrække har haft et underskud på mellem 15 og 20 millioner om året. Derfor vil man nu skærpe effektiviteten ved at særligt socialrådgivere, men også lærere og pædagoger skal løse flere opgaver for de udsatte familier.

Flere opgaver til socialrådgiverne

Lone Nielsen (S) var det eneste medlem af Børne- og Familieudvalget, der ikke stemte for de seneste fyringer. Hun frygter, at det kommer til at gå ud over de medarbejdere, der sidder tilbage med endnu flere opgaver. Hun påpeger også, at udvalget ikke har beregnet de økonomiske konsekvenser af besparelserne, før de stemte for fyringerne.

Formanden for Dansk Socialrådgiverforening i Region Nord, Mads Bilstrup, har fulgt udviklingen i Herning og deler Lone Nielsens bekymring. Han tror ikke, at socialrådgiverne er rustede til at løse de nye opgaver.

“Socialrådgiverne har hverken tid eller faglig kunnen til at lave det arbejde, som de fyrede socialpædagoger og familierapeuter lavede tidligere. Det vil betyde, at mange sager strandes på socialrådgiverens kontor og ikke bliver behandlet til tiden,” siger han.

Han mener, at problemer kan få lov til at udvikle sig i udsatte familier, og at det i sidste ende vil føre til en stigning af dyre behandlinger og anbringelser af børn uden for hjemmet.

En samlet indsats for børnene

Dorte West (V), som er formand for Børne- og Familieudvalget, er dog tilfreds med ændringerne, fordi hun mener, at færre fagpersoner vil sikre en samlet indsats for børnene.

“Faggrupperne kan nu arbejde tættere på hinanden og mere tværfagligt. På den måde vil børnene ikke opleve, at de bliver kastet rundt i systemet,” siger hun.

Ifølge Sarah Agerbro Nielsen, som er socialrådgiver i Center for Børn og Forebyggelse, er afdelingen tydeligt påvirket af den omstilling, der sker. Det har skabt usikkerhed omkring, hvem der nu skal varetage de opgaver, som før lå hos familierapeuterne og socialpædagogerne. Hun mærker dog også, hvordan hun nu selv kan komme tættere på familierne.

“Jeg er meget mere til stede hos familierne og kan selv tage samtalerne fremfor at sende opgaven videre til en anden. Derudover er vi blevet skarpere på at finde frivillige tilbud, fordi vi ved, hvad problemstillingerne i familierne egentlig er, før vi sender sagen videre i systemet,” siger hun.

Viden og erfaring kan gå tabt

Professor i familieliv ved Roskilde Universitet Jan Kampmann frygter, at indsatsen for udsatte børn forringes, når fagpersoner med en særlig viden og erfaring bliver fyret.

“Socialpædagoger og terapeuter, der er vant til at arbejde med sårbare børn, har kompetencer og erfaring og dermed en særlig viden. Når de ryger ud af systemet, sker der et enormt videnstab, som de faggrupper, der skal overtage opgaverne, ikke råder over,” siger han.

Han mener dog, at børn ideelt set ikke skal kastes rundt mellem forskellige fagpersoner. Det er dog altafgørende, at de fagpersoner, der er omkring børnene, har de nødvendige kompetencer og den tid, det kræver.

Fakta: Center for Børn og Forebyggelse

Centeret henvender sig til alle børn og unge i kommunen, herunder børn og unge med særlige behov og udfordringer.

Centeret er opdelt i tre afdelinger, herunder børne- og familierådgivningen, pædagogisk psykologisk rådgivning og sundhedsplejen.

Der er i alt 535 medarbejdere ansat, hvor der efter de 42 fyringerne er 90 socialpædagoger og 65 socialrådgivere ansat i centeret.

Kilde: Herning Kommune

6. Diskussion

Diskussionens to første afsnit er en teoretisk diskussion af analysens resultater, hvor vi reflekterer over, om de lokale medier lever op til deres demokratiske rolle. Vi diskuterer desuden lokalmediernes rolle i lokalsamfundet, og om de overhovedet kan og bør leve op til de normative krav for mediers demokratiske rolle. De to næste afsnit indeholder metodiske refleksioner i relation til resultaternes generaliserbarhed, indholdsanalysen og arbejdet med vores egne artikler.

6.1 Balance og borgmesterbonus

Ifølge teorien skal medierne i det repræsentative konkurrencedemokrati sikre taletid til samtlige kandidater under en valgkamp og dermed dække repræsentativt. I demokratiopfattelsen om et deliberativt demokrati er mediernes opgave at facilitere en repræsentativ og åben debat. Fordi medier og demokrati er gensidigt afhængige, kan det altså siges at være et demokratisk problem, hvis ikke medierne formår at efterleve de normative krav, der er til dem. (Strömbäck 2005:335; Pedersen 2016:129; Albæk et al. 2010:29-30).

Vores undersøgelse viser en svag borgmesterbonus i de lokale mediers dækning af kommunalvalgkampen 2017 i de otte udvalgte kommuner med bykonger. Gennemsnitligt udgør borgmesterpartiet ca. en tredjedel de kommunalpolitiske kilder samlet set, og de resterende 9,5 partier udgør resten. Det vil sige, at de lokale medier overordnet set ikke formår at give repræsentativ taletid til samtlige opstillede kandidater. Hvad angår toningsbalancen er det ligeledes tydeligt ud fra resultatet af analysen, at borgmesterpartiet får mere positiv omtale end de resterende partier. Den information, vælgerne gives under valgkampen, kan dermed heller ikke siges at være balanceret. Det vil sige, at forstår man de lokale mediers rolle ud fra de normative krav til medier i det repræsentative konkurrencedemokrati, kan vi konkludere, at de ikke lever op til deres demokratiske rolle. I forhold til kravet om at facilitere en repræsentativ og nuanceret debat ser vi den lave kvalitet i det lokale medier som kritisk. Det lave antal kilder, som i overvejende grad er politiske (71,7 %), og den lave andel politiske artikler (11,4 % af det samlede antal artikler) er ikke forenelige med det deliberative demokratis krav til journalistik. Spørgsmålet er nu, hvor stort et demokratisk problem dette kan siges at udgøre.

Først og fremmest er valgkampen en særlig situation. De tre uger, vi har undersøgt, er ifølge teorien om det repræsentative konkurrencedemokrati det vigtigste tidspunkt overhovedet (Strömbäck 2005:334-335; Albæk et.al. 2007:29; Pedersen 2016:129). Da det også er mediernes rolle at informere borgerne om den politik, der føres uden for valgkampsperioden, er det i kommuner med bykonger ofte sådan, at den primære kilde vil være borgmesterpartiet, fordi de har magten og dermed skal stå til ansvar for de beslutninger, der træffes (Hopmann et. al. 2011:268). Derudover er en borgmester ikke blot en politiker, men også et vartegn for byen og nærmest en kulturel instans. Derfor kan man argumentere for, at omtale uden for valgkampen ikke gavner borgmesteren politisk, så meget som det gavner selve byens fællesskabsfølelse (Mathisen 2013:212, 217). Havde vi fundet samme ubalance i enhver anden periode, havde det været mindre kritisabelt jf. teorien om det repræsentative konkurrencedemokrati. En ubalanceret dækning og borgmesterbonus i lokale medier under en valgkamp kan dermed være problematisk for det lokale demokrati.

Der samtidig mere på spil under en valgkamp end blot mediedækningen. Vi forholder os udelukkende til, hvorvidt der kan påvises en borgmesterbonus i de lokale mediers dækning af valgkampen og ikke til selve effekten af den. I den sammenhæng er det væsentligt at skelne mellem to nært beslægtede begreber: borgmesterbonus og borgmestereffekt. Borgmestereffekten forholder sig ikke til mediedækningen, men handler om, at borgmesterkontoret er det bedste sted at føre valgkamp fra. Borgmesteren har en række fordele sammenlignet med menige byrådspolitikere og nyopstillede kandidater. Blandt andet, at borgerne i større udstrækning kender til borgmesteren og kan genkende hans navn på stemmesedlen. Desuden har borgmesteren indsigt i den politiske dagsorden og de politiske processer, og han har erfaring med at føre en effektiv valgkamp (Kjær & Klemmensen 2013:250). Det at være borgmester er så at sige en fordel, uanset hvordan mediedækningen under valgkampen er balanceret. Derudover vil vi pointere, at mediernes og journalistikkens overordnede demokratiske rolle kan være i modstrid med andre normative forventninger til lokaljournalistik, som vi vil diskutere i næste afsnit. For kan lokaljournalistikken overhovedet leve op til alle de krav, der stilles, og skal den det?

6.2 Kvalitet

Ud fra analysens resultater kan vi konkludere, at kvaliteten af lokaljournalistikken i de undersøgte aviser er lav. Vores forventninger fra eksisterende litteratur om lokale medier bliver bekræftet, idet journalistisk med høj bearbejdningsgrad såsom fokusjournalistik udgør en lille del af indholdet. Et spørgsmål, der dukker op i den sammenhæng, er, hvorvidt lokaljournalisternes rolle egentlig er at stille sig kritisk over for politikerne og efterleve normative kriterier for god kvalitet.

Man kan se lokaljournalistikken som en profession, der fungerer i et krydspres af modstridende interesser fra forskellige dele af omverdenen. Lokaljournalistikken skal på den ene side leve op til normer, hvor der sættes en ære i at være kritisk, og hvor medierne ser sig selv som en fjerde statsmagt. Samtidig er lokalpressen en del af den struktur, den rapporterer om. Det betyder, at omgivelserne ofte forventer, at avisen skal være loyal og udgøre en støttende rolle i lokalsamfundet, også i krisetider (Mathiesen 2013:212). Den lokale identitet og det lokale demokrati er i den forstand stærkt afhængige af hinanden, fordi de lokale aviser er med til at skabe en fælles referenceramme for borgere, hvilket styrker lokalsamfundet. Det er derfor vigtigt, at de lokale medier formår at være en identitetsmarkør for lokalsamfundet (Nygren & Althén 2014:10-11). Så selvom det giver legitimitet at være kritisk i journalistik, er det også særligt væsentligt for lokaljournalistikens identitet at støtte og fremme lokale interesser. De lokale aviser skal altså også dyrke den lokale identitet, og positive historier vil naturligt fylde en del (Mathiesen 2013:213).

Kritikken rammer ofte de lokale medier, fordi de sammenlignes med store landsdækkende dagblade, der har definitionsmagten over, hvad god journalistik er (Willig et. al. 2014:30). Det er dem, der oftest høster priser, og hvor gravende journalistik sætter standarden for en god historie. Vi finder det vanskeligt at vurdere lokalpressen ud fra normer sat af de store nationale medier, da de har forskellige målgrupper, nedslagsfelter og arbejdsvilkår (Mathiesen 2013:216). Fokusjournalistik og prestigeprojekter bør muligvis ikke være noget, der kan forventes af lokalpressen, som er stærkt afhængige af borgerne i lokalsamfundet, både som læsere og kilder (Nielsen 2015b:32).

Resultatet af analysen viser, at lokalmedierne er præget af positive historier, der fokuserer på den politiske proces. Det kan i den sammenhæng diskuteres, om det i

virkeligheden handler om, at medierne er lokalpatriotiske, mere end det omhandler en ubalanceret dækning af politisk stof. Forstået på den måde, at medierne blot udfører en vigtig rolle i at sikre lokal engagement og demokrati.

6.3 Resultaternes generaliserbarhed

6.3.1 Strukturelle forskelle på lokalaviserne

Vi argumenterer for, at projektets case er strategisk udvalgt, da vi har udvalgt kommuner, hvor vi forventer størst sandsynlighed for at finde en borgmesterbonus. Ud fra Flyvbjergs opfattelse af generaliserbarhed burde vi derfor kunne generalisere vores resultater til andre kommuner, da kommuner er et relativt stabilt genstandsfelt (Flyvbjerg 2013:469). På den anden side er der stor forskel på de kommuner, vi undersøger i vores projekt. Eksempelvis anses Gentofte nærmest for at være en del af København, hvor tilhørsforholdet ikke er lige så stærkt til lokalsamfundet, da mange af borgerne arbejder og færdes i København til hverdag (Nielsen 2015a:4). Herimod er kommuner som Jammerbugt og Lemvig så langt fra hovedstadsområdet, at de kan betragtes som *distinct communities* med egne medier og lokale nyheder, og ikke blot som nyhedsørkener, som mange forstæder til København er blevet, eksempelvis Ishøj Kommune (Nielsen 2015a:4). Derfor er det ikke nødvendigvis let at sammenligne kommuner i Danmark, da kommunernes geografiske placering mm. har en indvirkning på de lokale medier.

Herudfra kan man diskutere, om det overhovedet kan lade sig gøre at se vores otte kommuner som én case. Flyvbjerg argumenterer for, at man kan generalisere ud fra en enkeltstående case (Flyvbjerg 2013:472). Vi har dog set store strukturelle forskelle mellem de lokalaviser, vi har analyseret. Eksempelvis er Gentofte en ressourcestærk kommune, hvilket afspejler sig i avisen Villabyerne. Det er blandt andet den avis, hvor vi har kodet for mest fokusjournalistik, og det tyder på en vis redaktionel muskelmasse. I modsatte grøft har vi Hernings Sunds-Gjellerup Avis, der i én af de analyserede uger formåede ikke at have én eneste artikel med kilder. Derfor mener vi, at der i vores undersøgelse i videre udstrækning er tale om otte individuelle cases.

6.3.2 Lokale medier og husstandsomdelte ugeaviser

Projektets empiri er husstandsomdelte lokale ugeaviser, og det betyder, at vi har fravalgt øvrige lokalaviser som eksempelvis Lemvig Folkeblad, der udkommer hver dag og er abonnementsbetinget. Betalingsaviser som denne må forventes at producere journalistik ud fra nogle andre forudsætninger end de husstandsomdelte ugeaviser, vi har undersøgt. Det ville formentligt betyde, at aviserne i højere grad indeholder mere kritisk vinklede artikler med flere kilder og en højere bearbejdningsgrad, fordi aviserne har flere ressourcer end gratisaviserne (Nielsen 2015a:8). Fravalget af disse typer lokalaviser har nødvendigvis haft en betydning for analysens resultater. Derfor er det ikke muligt at overføre resultaterne til andre typer medier, hverken i forhold til synlighed og toning eller kvalitet.

6.3.3 Kodningskategorier

Efter arbejdet med indholdsanalysen må vi påpege nogle forbehold i forbindelse med kodningskategorierne, som vi vil tage hensyn til, hvis undersøgelsen skal gentages i en anden sammenhæng.

Først og fremmest har vi i flere kategorier manglet svarmuligheder under kodningsarbejdet, som vi ikke havde tænkt på at tilføje inden. Eksempelvis var det ikke muligt at vælge 'neutral' i kategorien 'konflikt/proces'. Derfor er artikler, som for eksempel indeholder politiske kilder uden at beskæftige sig med politiske emner, blevet kodet som 'proces'. Der er dog tale om ganske få tilfælde. Derudover kunne vi også have tilføjet en svarmulighed til kategorien 'aktørs post', som gjorde det muligt at skelne spidskandidater fra menige politikere, både i forhold til byrådspolitikere og nyopstillede, da der er stor forskel på, hvor på listen man er placeret.

Der har desuden i få tilfælde været forskel på, hvordan vi har opfattet både toning og bearbejdningsgrad, hvilket er meget almindeligt, når man arbejder med latent indhold.

6.4 Diskussion af vores egne artikler

Herunder vil vi diskutere de udfordringer, vi har mødt i arbejdet med vores egne artikler, hvori vi har forsøgt at efterleve en række krav til kvalitet og balance. Vi vil ligeledes vurdere, hvorvidt vi formår at leve op til de krav, vi har sat for vores produktioner. Dette vil vi relatere til de forudsætninger, lokale medier arbejder under.

Først og fremmest har den geografiske afstand til de undersøgte lokalområder været en udfordring for os. Vi er ikke en del af lokalsamfundet, og vi kender ikke til de kommunale forhold og politiske dagsordener. Derudover var vores kildenetværk i kommunerne ikke-eksisterende. Det har gjort det særligt svært at komme i kontakt med erfaringskilder, og vi var nødt til at tage kontakt til kilderne over Facebook. Derfor oplevede vi et par gange, at erfaringskilderne var skeptiske og usikre på, hvordan de skulle fremstå i artiklerne. Med et solidt og lokalt kildenetværk ville vi formentlig have haft nemmere ved at komme i kontakt med erfaringskilderne, hvilket vi anser som en af de helt store fordele, man har som journalist på en lokalavis.

Selvom vi har læst samtlige lokale ugeaviser i tre uger, kunne vi med fordel have fulgt med i politiske problemstillinger i kommunerne over en længere periode, og på den måde have haft bedre forudsætninger for at stille kritiske spørgsmål til politikerne. Vi oplevede nemlig, at det var svært at forstå den politiske kontekst i de enkelte kommuner, og derfor var vi somme tider begrænsede i forhold til at stille kritiske spørgsmål, fordi vi var afhængige af den information, som politikerne kunne give os.

I tillæg til de udfordringer, der har været særlige for os, har vi mødt en række udfordringer og begrænsninger, som kan siges at være mere generelle for det at producere lokaljournalistik. En af de største udfordringer har været kontakt og relation til kilder. Vi har oplevet, at lokalpolitikere meget gerne ville tale med os, så længe vi ikke forholdt os kritisk til dem. Et godt eksempel er arbejdet med artiklen om valgdebatter i Billund Kommune, hvor politikerne gerne fortalte om deres egne oplevelser med valgkampen. Et eksempel på, hvor vigtigt det er at opretholde en god relation til kilderne inden for lokaljournalistik, er arbejdet med artiklen om førtidspension i Vejen Kommune. Vi lavede et facebookopslag på en borgergruppe for at finde en erfaringskilde, der havde fået afslag på førtidspension i Vejen. Da vi dernæst ringede udvalgsformanden op, påpegede han, at han havde set vores

facebookopslag og derfor ikke ville svare på vores spørgsmål. I stedet henviste han os vredt til at sende ham en mail. Vi har opfattelsen af, at hvis vi havde været lokaljournalister i Vejen, ville vi have haft besvær med at genoprette en god relation til udvalgsformanden.

Derudover har vi haft store udfordringer med at skaffe relevante ekspertkilder til artiklerne, hvilket vi har opstillet som ét af vores kriterier. Ekspertterne ville enten ikke udtale sig, fordi emnet var for lokalt, eller også blev deres svar meget almene og svære at relatere til den konkrete sammenhæng. Endvidere har det taget lang tid at researche os frem til de rigtige eksperter og efterfølgende at få dem i tale, og vi er opmærksomme på, at det ikke havde været muligt, hvis vi havde siddet ene person med en deadline på en lokalredaktion.

Fordi vi ikke har været begrænsede af en kort deadline eller spørgsmålet om at bevare en god relation til kilderne, har det formentligt været nemmere for os at producere lokaljournalistik med højere kvalitet.

6.5 Delkonklusion

Ifølge demokratiopfattelserne om repræsentativt konkurrencedemokrati og deliberativt demokrati peger vores undersøgelses resultater på et demokratisk problem, fordi vi hverken finder en repræsentativ dækning i de lokale medier under valgkampen eller en åben og vidtrækkende debat. I praksis er der dog flere faktorer at tage hensyn til end bare mediedækningen, og vi kan ikke sige noget om, hvilken effekt mediedækningen har haft på resultatet af valgkampen. Desuden skal borgmesterbonus også ses i sammenhæng med borgmestereffekten: at det er en fordel at have borgmesterposten på andre områder end blot i forhold til den øgede mediedækning.

Selvom analysens resultater viser, at kvaliteten af de lokale medier er lav, er det vigtigt at forstå, at lokale medier agerer under andre præmisser end de nationale medier, som tit er dem, der sætter standarden for god journalistik. Lokalmedier er i højere grad en vigtig lokal identitetsmarkør, og derfor fylder kritisk journalistik ikke meget i de lokale medier, der derimod koncentrerer sig om at skabe en lokalpatriotisk stemning.

På grund af strukturelle forskelle i kommunerne og i de lokale medier kan det være svært at se vores case som én samlet case, men derimod nærmere som otte individuelle cases. Derfor er det heller ikke muligt at overføre vores resultater til alle andre lokale medier. Dog tegner undersøgelsen et generelt billede af, hvordan de lokale medier agerer under en valgkamp og af borgmesteren og borgmesterpartiet som kilder.

Arbejdet med vores egne artikler har gjort det tydeligt for os, hvilke udfordringer der er ved at producere lokaljournalistik. Fordi vi ikke var begrænsede af tid og personlige relationer, har det været muligt for os at producere journalistik, der i højere grad lever op til de normative kriterier for god kvalitet.

7. Konklusion

Vi har undersøgt, om der er en borgmesterbonus i lokale ugeaviser tre uger op til kommunalvalget 2017 i otte kommuner, der har en bykonge som borgmester. Resultaterne har vist en mindre ubalance i lokalmediernes dækning af valgkampen, fordi borgmesteren og borgmesterpartiet i gennemsnit udgør en tredjedel af alle kilder i de politiske nyheder. Det er ofte borgmesteren eller udvalgsformænd, der bliver brugt som kilder i artiklerne, hvilket støtter tesen om, at magt og taletid går hånd i hånd. I analysen af kommunalpolitikernes fremtoning konkluderer vi, at borgmesteren og borgmesterpartiet fremstår i et mere positivt lys end de øvrige politikere i nyhedsartiklerne. Overordnet set kan vi derfor påvise en svag borgmesterbonus i forhold til tonings- og synlighedsbalance. Set i lyset af projektets demokratiopfattelse om repræsentativt konkurrencedemokrati og deliberativt demokrati udgør projektets resultater et demokratisk problem, fordi vi ikke finder en repræsentativ dækning af de forskellige politiske partier og ikke ser tegn på, at medierne faciliterer en åben debat. Dog argumenterer vi for, at magt og taletid i en vis udstrækning også bør gå hånd i hånd, fordi borgmesteren og borgmesterpartiet står til ansvar for de politiske beslutninger, der bliver truffet i kommunen.

Vi har vurderet, at kvaliteten af journalistikken i vores empiri er lav. Vi har særligt lagt vægt på bearbejdningsgraden, antallet af kilder, variation i kildetyper, dokumentation og baggrund. Det er dog vigtigt at forstå, at lokalmedierne lever i et krydspres med modstridende interesser. Lokaljournalistikken skal både leve op til normerne om at fungere som en kritisk vagthund og skal samtidig være loyal over for lokalsamfundets identitet for at styrke en fælles referenceramme for borgerne. Ud fra antagelsen om lokalmediernes flertydige rolle kan det problematiseres, at lokale medier skal leve op til samme normative kriterier for kvalitet som de nationale medier.

8. Litteraturliste

Albæk, E., Hopmann, D. N. & de Vreese, C. H. (2010), *Kunsten at holde balancen, Dækningen af folketingsvalgkampe i tv-nyhederne på DR1 og TV2 1994-2007*, Syddansk Universitetsforlag, Odense

Albæk, E. & Andersen, M., (2013), Var der balance i tv-dækningen?, i Elklit, J. & Kjær, U. (red.), *KV09 Analyser af kommunalvalget 2009*, Syddansk Universitetsforlag, Odense, pp. 159-182

Almlund, P. & Andersen, B. A., (2017), *Lokaldemokrati på spil, et casestudie af et dansk borgmestervalg*, Samfundslitteratur, Frederiksberg

Berg, R., & Kjær, U., (2005) *Den danske borgmester*, Syddansk Universitetsforlag, Odense

*Blach-Ørsten, M. & Willig, I. (2016), Det danske mediesystem, i Olesen, T. (red.), *Medier, politik og samfund*, Hans Reitzels Forlag, København, pp. 13-34

Breck, J. (2010), *Going local som mediestrategi - en analyse af myten om provinsmediernes udbredte og ukritiske dækning af statsministerkandidaterne under valgkampsturneerne i 2007-valget*, kandidatspeciale ved Institut for Statskundskab, Københavns Universitet

DR P3 (14.11.2017: 01:03:50), *Stegger og Toft*, [17.12.17]

Elmelund-Præstekær, C. & Hopmann, N. (2013), Vælgernes kilder til viden om kommunalvalget, i Elklit, J., Elmelund-Præstekær, C. & Kjær, U. (red.), *KV09 Analyser af kommunalvalget 2009*, Syddansk Universitetsforlag, Odense, pp. 123-136

Elmelund-Præstekær, C. & Skovsgaard, M. (2017) Hvor får vælgerne deres viden om valget fra? i Elklit, J. Elmelund-Præstekær, C. & Kjær, U. (red.), *KV13 Analyser af kommunalvalget 2013*. Syddansk Universitetsforlag, Odense, pp. 43-60

Eskjær, M., F. & Helles, R. (2015) *Kvantitativ indholdsanalyse*, Samfundslitteratur, Frederiksberg C

*Esmark, A. (2000), Offentlighed og system? i Pedersen, O.K. (red) *Politisk Journalistik*, Ajour, København, pp. 60-86

Firmstone, J. (2016), Mapping Changes in Local News, *Journalism Practice*, 10 (7): 928-938

Flyvbjerg, B. (2013), Fem misforståelser om casestudiet i Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (red.), *Kvalitative metoder*, Hans Reitzels Forlag, København

Freier, R. (2015), The mayor's advantage: Causal evidence on incumbency effects in German mayoral elections, *European Journal of Political Economy*, 40: 16-30

*Hallin, D. & Mancini, P. (2004), *Comparing Media Systems, Three Models of Media and Politics*, Cambridge University Press, Cambridge

Hansen, S. W., Klemmensen, R. & Serritzlew, S. (2013), Koalitionsdannelsen og dens betydning for vælgernes opfattelse af lokalpolitikere i Elklit, J. & Kjær, U. (red.) *KV09 Analyser af kommunalvalget 2009*, Syddansk Universitetsforlag, Odense, pp. 263-282

Hjarvard, S. (1995), *Nyhedsmediernes rolle i det politiske demokrati, rapport udarbejdet for Statsministeriets medieudvalg*, Medieudvalget, København

Hopmann, D. N., de Vreese, C. H. & Albæk, E. (2011), Incumbency Bonus in Election News Coverage Explained: The Logics of Political Power and the Media Market, *Journal of Communication*, 61: 264-282

Kjær, U., & Klemmensen, R., (2013), Koster det at stå i spidsen for en kommunesammenlægning? i Elklit, J. & Kjær, U., Elmelund-Præstekær, C. (red.) *KV09 Analyser af kommunalvalget 2009*. Syddansk Universitetsforlag, Odense, pp. 245-262

Kjær, U., & Opstrup, N. (2017), Borgmesterpartierne og borgmestrene, i Elklit, J., Kjær, U. & Elmelund-Præstekær, C. (red.) *KV13 Analyser af kommunalvalget 2013*, Syddansk Universitetsforlag, Odense, pp. 323-342

Mathisen, B. R. (2013), *Gladsaker og suksesshistorier. En sociologisk analyse av lokal næringslivsjournalistikk i spenning mellom lokalpatriotisme og granskningsoppdrag*, Universitetet i Nordland, Bodø

*McCombs, M. (2005), The Agenda-Setting Function of the Press i Overholzer, G. & Jamieson, K. H. (red.) *The Press*, Oxford University Press, Oxford

Nielsen, R. K. (2015a) Pre-publication version of chapter forthcoming i Nielsen, R. K. (red.) *Local Journalism: the decline of newspapers and the rise of Digital Media*, I.B. Tauris & Co., London, pp. 1-15

Nielsen, R. K. (2015b), Introduction: The Uncertain Future of Local Journalism, i Nielsen, R. K. (red.) *Local journalism: The Decline of Newspapers and the Rise of Digital Media*, I.B. Tauris & Co., London, pp. 1-25

Nygren, G. & Althén, K. (2014), *Landsbygd i Medieskugga*, Södertörns högskola Journalistik, Institutionen för kommunikation, medier och IT, Stockholm

Pedersen, R. T. (2016), Valgkampe og medier i Olsen, T. (red.), *Medier, politik og samfund*, Hans Reitzels Forlag, København, pp. 127-146

Rowe, E. H. (2016), *The State of Local Journalism. A Comparative Study of Local Journalistic Output in three Swedish municipalities*, Karlstads Universitet, Karlstad

Sjödin, L. & Thorin, J. (2011), *Brickor i ett spel eller sakpolitiska aktörer?.* Mid Sweden University, Sundsvall

Strömbäck, J. (2005), In Search of a Standard: Four models of democracy and their normative implications for journalism, *Journalism Studies*, 6(3): 331-345

*Schudson, M. (2001), The objectivity norm in American journalism, *Journalism*, 2(2):149-170

Skogerbø, E. & Krumsvik, A. H. (2015), Newspapers, Facebook and Twitter, *Journalism Practice*, 9(3):350-366

Svith, F., Jacobsen, P. F., Rasmussen, S. K., Jensen, J. L. & Andersen, H. T. (2017), *Lokal- og regionalmediers indhold, rolle og betydning i lokalområder*, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Aarhus

Vinther, C. L. (2015), *Kommunal- og regionsrådsvalg i medierne*, specialrapport udarbejdet ved Roskilde Universitet, Roskilde

Willig, I., Blach-Ørsten, M., Hartley J. M. & Flensburg S. (2015), *Specialrapport Journalistiske kvaliteter 1999-2014*, Kulturstyrelsen, København